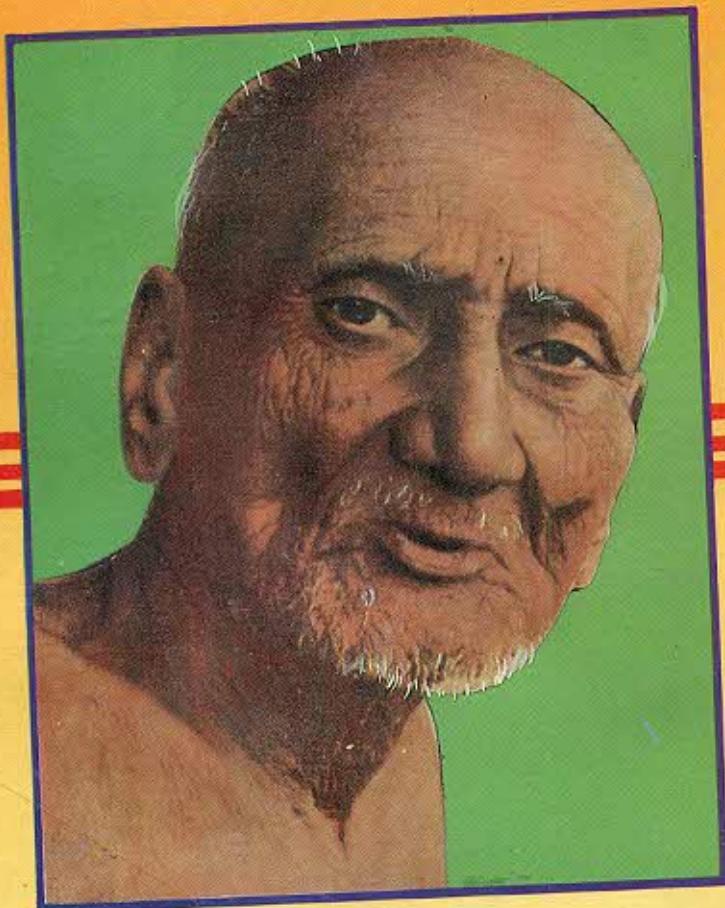
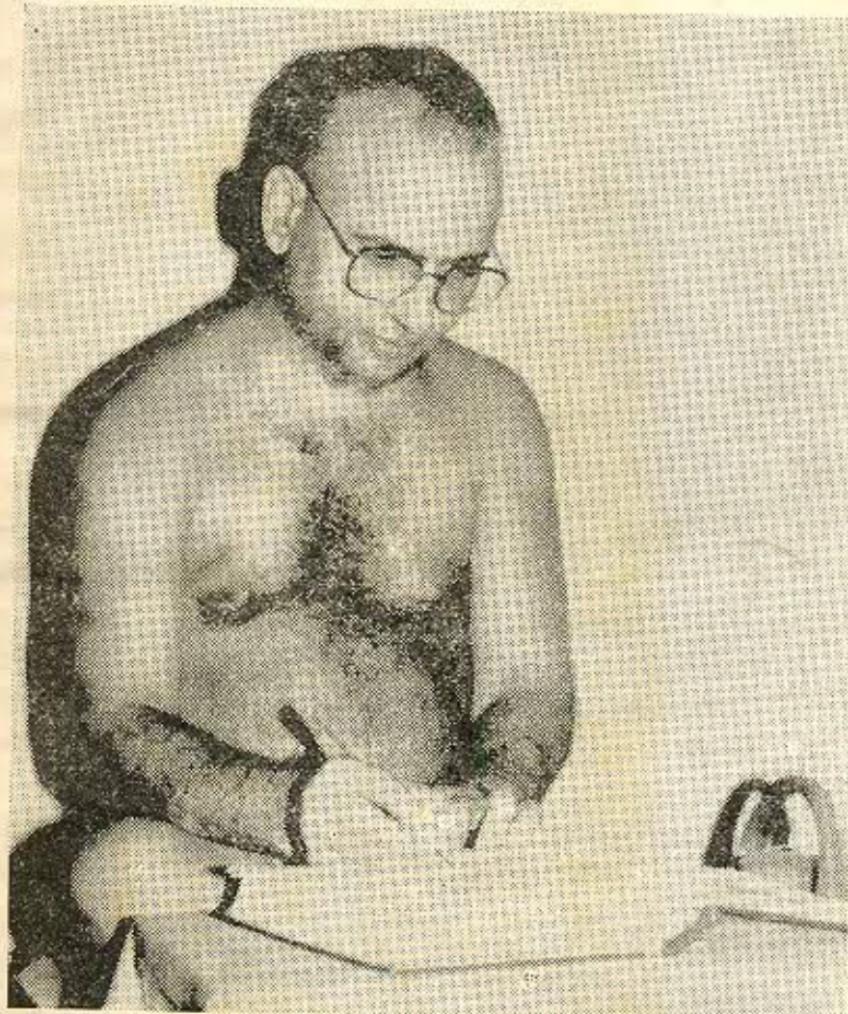

ಚಾರಿತ್, ಚಕ್ರವರ್ತಿ

ಮುನಿಕುಲ ಪಿಠಾಮಹ 108 ಶ್ರೀ. ಅಭಾಯ ಶಾಂತಿಸಾಗರರ
ಶ್ರೋಮಾಂಚಕಾರೀ ಜೀವನ ಚರಿತ್,

ಸಂಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಅನುವಾದಕರು.
ಶಾರ್ವಕರತ್ವ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪದ್ಮರಾಜ್

• प्रातःस्मरणीय आचार्य शांतिसागरजी महाराज की
 मुकाराजर आकृति प्ररंपरेय
 वडेमान पट्टनाथ
 परमपूज्य आचार्य १०८
 वर्धमान सागरदेह मुकाराज

प्रातःस्मरणीय चारित्र—चक्रवर्ती आचार्य शांतिसागरजी महाराज की
 अक्षुण्ण परम्परा में वर्तमान पट्टाधीश

पूज्य श्री १०८ आचार्य वर्धमानसागरजी महाराज

ಜ್ಞಾನೋಪಾಸನಾ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ

ಪ್ರಷ್ಟು ೩

ಚಾರಿತ್ರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ

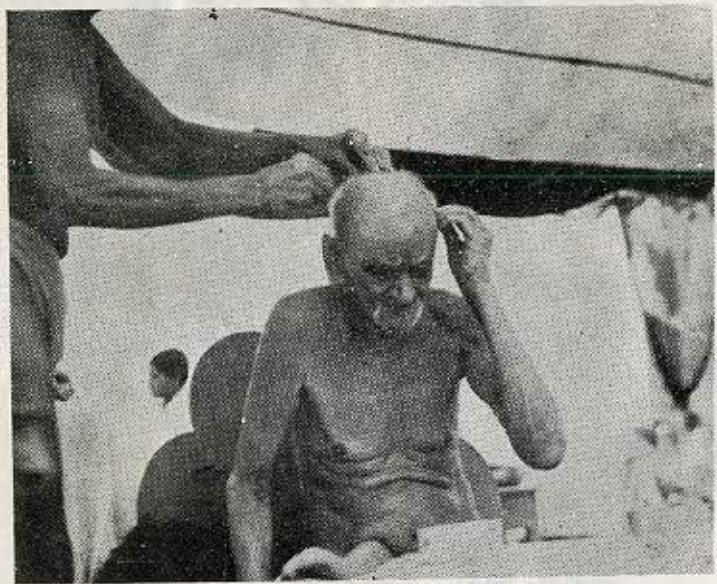
ಸಂಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಅನುಪಾದಕರು :
ಶಾರವಕ ರತ್ನ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಪದ್ಮರಾಜ್

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

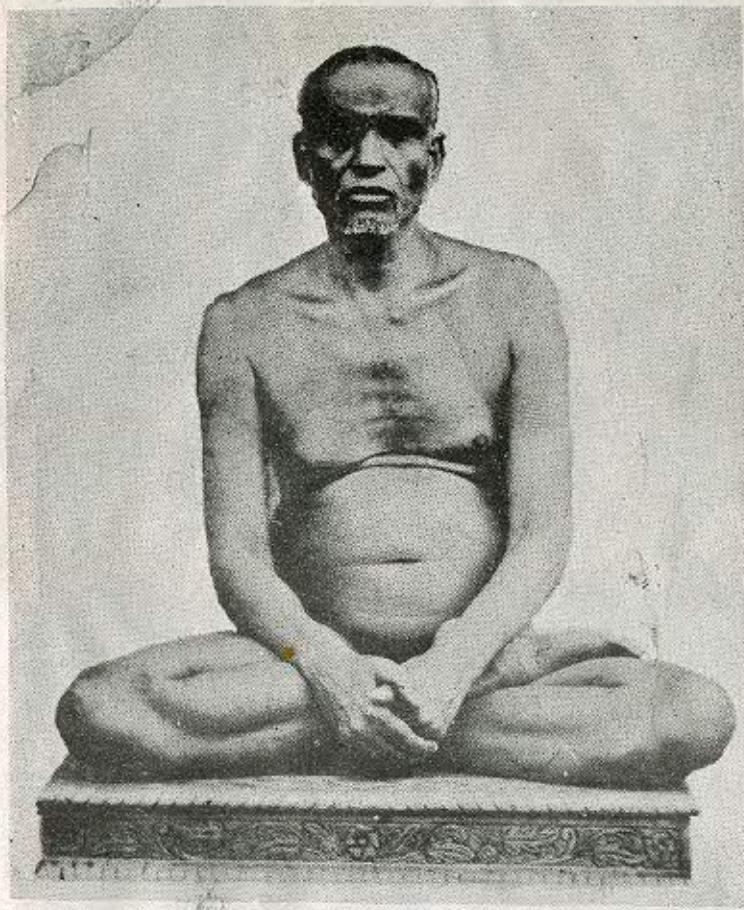
ಜ್ಞಾನೋಪಾಸನಾ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ
ಹಾಸನ

బురిత్త చెక్కువడిన ఆజాయి १०८ శ్రీ తాంతిసాగర పంకూ మఃనిగణపరం

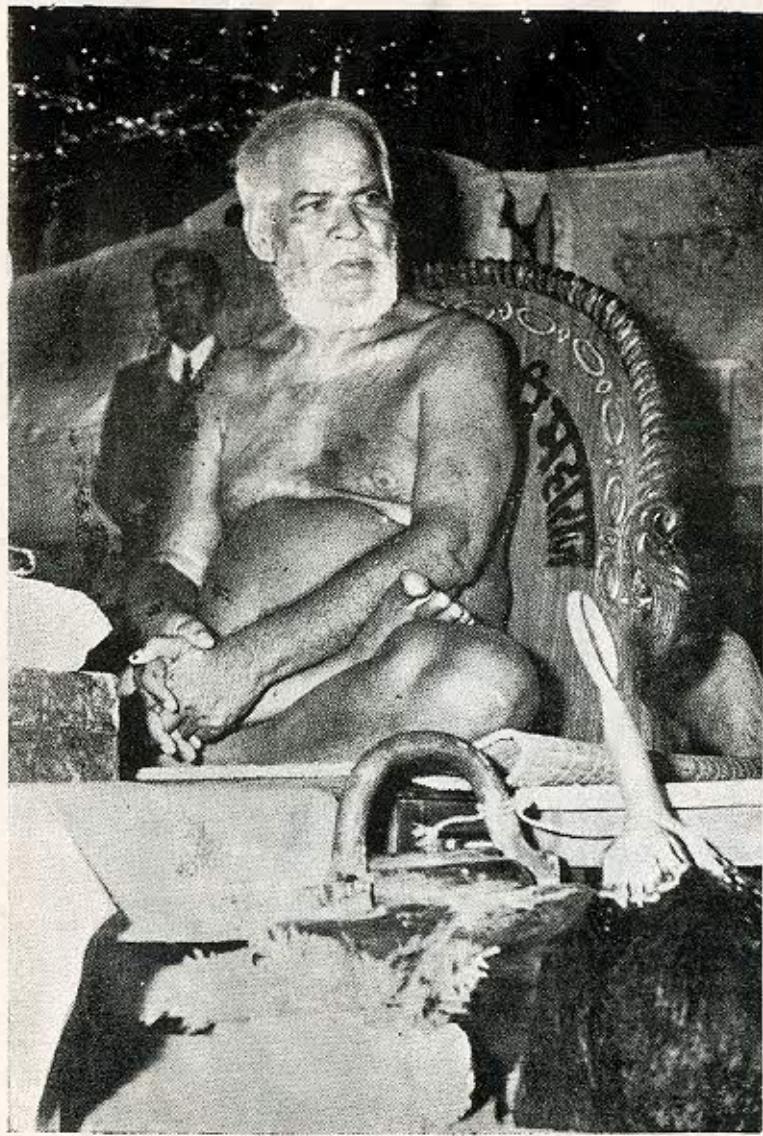

आचार्य श्री १०८ श्री शन्ति सागर जी महाराज के पूर्वस्था
के बड़े भाई मुनि श्री वर्धमान सागर जी

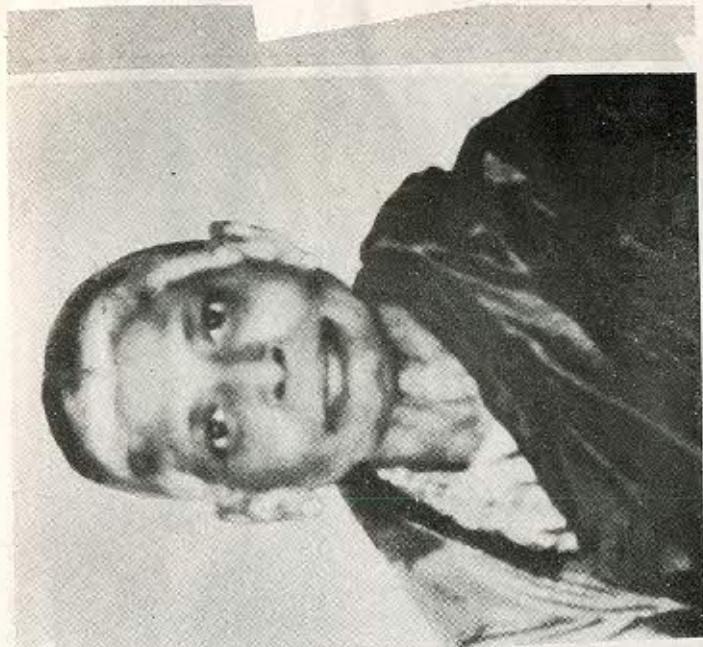
आचार्य श्री १०८ पाय सागर जी महाराज
अजयगढ़ ८०८ श्री पाय सागर जी

अजयगढ़ ८०८शागर श्रीपाय सागर जी ८०८
मुनि १०८ श्री वर्धमानसागर श्रीपाय सागर जी ८०८

आचार्य रत्न श्री १०८ देव भूषण जी महाराज

ಭಾರತಕ್ಕಿರುವ ಉಚಾಯ್ಯರತ್ನ ೧೦೪ ಶ್ರೀ ದೇಶಭೂಷಣ ಮಹಾಮುನಿಗಳವರು

ಡಿ. ಕೆ.ಎಸ್. ಧರ್ಮಂದ್ರ ರಮೇಶ್, ಎಕ್ಸ್‌ಜ್ ಐಸ್‌ಪ್ಲಾಟ್, ಚಂಗಳೂರು
ವಾತ್ತು ಅದರ ಫೋರ್ಮ್‌ಟ್ ಶಿಪ್ಪತ್ ಹೆಚ್.ಎ. ಗುರುವೇಂದ್ರ
ಇವರಿಂದ ಪ್ರಕಟ

ಡಿ. ಹೆಚ್.ಎಸ್. ಧರ್ಮಂದ್ರ ಸ್ನಾನದ್ರೋಹ ಮತ್ತು ಅದರ ಧರ್ಮಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೈಷಣಿಯಾದ್ಯಂತದ್ವಾರೆ ಇದರ ಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥ ಅದರ ಪಾಗಳ
ಮತ್ತು ಅಭಿಯಂದರೂದ ಹೆಚ್.ಎ. ಪಾತ್ರಕಾರ್ಯಾರ್ಥಿ ಶಿಪ್ಪತ್ ಶಿಪ್ಪತ್ ಶಾಂತರಂಧ್ರ ಹೆಚ್.ಎ. ಶಾಂತಿ ಸಿನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ

ದಿ || ಹೆಚ್.ಹಿ. ಅಸಂಕ್ರಾಣಯೋನಿಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಧರ್ಮಸಚಿ, ನಿ ಸೈಫಾಗ್ನಿಯುದರ್ಪ ಇದರ ಸ್ವರೂಪ ಅವರ ಮಹಾರಾಜ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಏ ಶ್ರೀಮಂಥ ಪಾತ್ರ ಅವರ ಧರ್ಮಸಚಿ, ಶ್ರೀದೇವ ಕೃಷ್ಣ. ಅಂದಾನ ಸೇವ್ಯಾಂಶ ಅಪ್ರಾಪ್ಯಾಂಶಲ್ಲಿ, ಕಾಡನ ಇದರಂದ ಕೃಷ್ಣ

ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನಚಂದ್ರ ಜೈನ, ದಲ್ಲಿ
ಇವರಿಂದ ಪ್ರಕಟತ

ಗ್ರಂಥ ಪ್ರವೇಶ

ಭವನದ ಭಾಗ್ಯ ತುಂಬಿಡಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಮಹಾಪುರುಷರ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಒಳಿನ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವ ಮಹತ್ವಾಯಿತ್ವ ಇಂತಹ ಪುಣ್ಯಜೀವಿಗಳಿಂದ ನಡೆದು, ಮನುಷ್ಯ ಭವವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುವ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುವ ಭವ್ಯ ಜೀವಿಗಳ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾತಃಕಾರಣೀಯ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಂತಿಸಾಗರ ಮಹರಾಜರು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕಲ್ಯಾಣವಾಯಿತು. ಮನಸ್ಯ ಜನ್ಮಿತ್ತಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿಯಿತು.

ಗಂಡು ಮೆಟ್ಟಿನ ಭೂಮಿಯಿಂದೇ ಪ್ರಾತಿಗೌಂಡ ಬೆಳ್ಗಾವಿ ಜಳ್ಳಿಯು ಲೋಕ ವಿರರನ್ನು ನೇಡಿರುವಂತೆಯೇ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿರರನ್ನು ಮನುಕುಲದ ಉದ್ದೂರಕಾಗಿ ನೆಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ದೊಡ್ಗಂಗಾ, ದೇವಗಂಗಾ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಭೋಜಗಾರಮವು ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಂತಿಸಾಗರರಿಗೆ ಜನ್ಮನೀಡಿತನ್ನ ಹೇಸರನ್ನು ಬರಿತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಪರಿಸರ ಒಂದೆಂದು ಮಣಿನ ಕಣಿಕೆ ಧನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಇನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ದಿಗಂಭರ ಮುನಿ ಪರಂಪರೆಯೇ ಕ್ಷಾರೀಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಶಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ತೆಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಮೂಡಿ ಬಂದ ರಿಯಂಕೆ ಭುವಿಗಳಿಂದ ಬಂದ ಮಹಾ ಚೀತನ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಂತಿಸಾಗರರಿಂದ ಮುನಿ ಪರಂಪರೆಯ ಪುನರುತ್ಸಾಹಪು ಆಯಿತಲ್ಲದ ಈಧರ್ಣಂಕರ ಪ್ರಫೇತ ಜನಧರ್ಮದ ಪ್ರಬಾರ, ಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣವೂ ಆಯಿತು.

ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದಿಗಂಭರ ಮುನಿಗಳ ದರ್ಶನವೇ ದುರ್ಭಾಗ್ಯವಾದ್ದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣದಿಂದ ಉತ್ತರದತ್ತ ವಿಹಾರ ಮಾಡಿ ಆಹಿಂಜಾ ಧರ್ಮದ ಪತಾಕೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಕೀರ್ತಿಯು ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಂತಿಸಾಗರರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ವಿಹಾರವಾರೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಮೃತವಾಸಿಯಿಂದ ಜನತೆಯನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೆಳಿದು ಜೀವಿಗಳ ಉದ್ದೂರಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರನ್ನು ಸಮಾಜವು ಎಂದು ಮರೆಯಲಾಗಿದ್ದು.

ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಶ್ರೀ ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಭಟ್ಪ್ರಾರಕ
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು, ಶ್ರವಣಬೆಳಗಾಳ

ಅಭಾಯ್ ಶ್ರೀ ಶಾಂತಿಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರ ಬದುಕು, ಜೀವನಗಳನ್ನು
ತಿಳಿಯುವುದು ಆತ್ಮಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಬಯಸುವ ಪ್ರತಿಯೋಭ್ಯರು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾದ
ಕಾರ್ಯವಿದೆ. ಅವರ ಅನ್ಯತಮಾಣಿಯನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿ ಆತ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು
ಸಾಧಿಸಲು ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾಗುವುದರಿಂದ ಜೀವನದ
ಸಾರ್ಥಕತೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಹಾಪುರುಷರ ಬದುಕು, ಅಭಾರ, ವಿಭಾರ, ಚಂತನಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ
ಮುಕ್ತಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಿರಂತರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿತ್ಯನ್ನಿಂದ “ಭಾರಿತ್
ಚಕ್ರವರ್ತಿ” ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಜನರಿಗೆ ಏಡುತ್ತಿರುವ ಶಾಖಕ ರತ್ನ ಶ್ರೀ
ಜಪದ್ವರಾಜ್ ಹಾಣನ ಜವರ ಕಾರ್ಯ ಸ್ತುತಾರ್ಥವಾದುದು. ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ
ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಶೈಷ್ವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಯುತರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ
ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೇರಿತರುವರ್ತಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಸಹಳರಿಗೂ ಸನ್ಯಾಗಿಲವಾಗಿ.

ಜಗದ್ವರು ಕರ್ಮಯೋಗಿ
ಸ್ವಾತ್ಮ ಶ್ರೀ ಭಾರೀಕೇರಿ ಭಟ್ಕೃಷ್ಣರೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ,
ಕೃಷ್ಣಾಚಿಳಗಳ ಮತ.

ಅನುವಾದಕರ ಅನಿಸಿಕೆ

ಭಾರಿತ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅಪ್ರಾವ್ಯ ಗ್ರಂಥ. ಏಕೆಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ
ವಚನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಥಾವಾತ್ತಾಗಿ ಆಚರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ
ಮಹಾಯೋಗಿಯೋಭ್ಯರ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಜೀವನ ಚರಿತ್ ಆದು. ಅವರ
ಬದುಕು ಮತ್ತು ಸಾಧನ ದೇಶ ಕಾಲಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ಒಬ್ಬ ಮುನಿಯೇ,
ಮುನಿ ಧರ್ಮವೇ ಮೃವೆತ್ತ ಆಕಾರಪೂರ್ವ ಎನ್ನುವಂತಿದ್ದರು!
ಸಮೃದ್ಧರ್ಥನಾಜಾಣಿಕಾರಿತ್ರಗಳೇ ಮೇಲಕದ ವ್ಯಭವ ವರ್ಣಿಸಲು ಹಿಗೆ ಪೂನವ
ಆಕಾರ ತಾಳಿ ಬಂದಪ್ರೇರು, ಶಾಸ್ತ್ರ ವಚನಗಳಿಗೆ ಪುರುಷಾಕಾರ ಮುಂದಿತೋ ಎಂದು
ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಕ್ತಿಸುವಂತಿತ್ತು ಅವರ ಏತರಾಗ ಮುಖಿ ಮುದ್ರೆ. ಅವರ ಹೃದಯ
ಕರುತ್ತೆಯ ರಸ ಪಾತ್ರೆಯಂತಿತ್ತು. ಅವರು ಎರಡು ಕಳ್ಳುಗಳು ಅನಂತ ಶಾಂತಿಯು
ಅದ್ವಿತ ರಸವನ್ನು ಸ್ವಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ಮಂದ ಮಧುರ ಓಜಃಪೂರ್ಣವಾನಿ
ದು:ಖಿಗಳ ದು:ಖಿವನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡುವ ಅಮೃತ ಸಂಜೀವಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ
ಮಹಾಯೋಗಿಯೋಭ್ಯರು ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋದರು ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆಪ್ಪೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸಬೇಕೆಂದು! ಅವರ ಈ ಜೀವನ ಚರಿತ್ ಮುಕ್ತ
ಮಾರ್ಗದ ಕೈತ್ತಿದ್ದಿಂದ; ಸಾಗರ ಅನಾಗರ ಧರ್ಮದ ಆಗರ; ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನಾರ;
ಸಾರ್ಥಕ ಬದುಕಿನ ಸಾರ. ಅಂತಹ ಮಹಾಯೋಗಿಯೋಭ್ಯರ ಜೀವನ ಚರಿತ್
ಬರೆಯುವ ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ನನ್ನ ಅಹೋ ಭಾಗ್ಯ.

ಈ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿ ಒಂದು ದಶಕದಪ್ಪು ಕಾಲವೇ ಕಳೆದು
ಹೋಯಿತು. ಇಷ್ಟ ತಡವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ದುರ್ದೇಶದ ಮಾತ್ರ.
ಮಹಾರೀ ಭಾಗವತರಿಗೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳು ಕಳೆದರೂ ದಿವ್ಯ ಧ್ವನಿ
ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಬಹುವಃ ಆಗ ಕೇಳುವರೆ ಪ್ರಣಿದ ಬುಕ್ತಿ ಬಿರುದಾಗಿರಬೇಕು. ಈ
ಗ್ರಂಥ ಇಷ್ಟ ಕಾಲ ಅಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಇಂತದ್ದೇ ಕಾರಣವಿರಬೇಕು. ಅಭಾಯ್
ಶಾಂತಿಸಾಗರರು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮರು ಹುಟ್ಟಿ ಪಡೆದು
ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅನ್ಯತಮಾಣಿಯ ವರ್ಣಧಾರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಭೋಗಾರೆಯಿಲ್ಲದೆ. ಅದನ್ನು ಸವಿದು ಆನಂದಿಸುವ ಯೋಗ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆಯೇ?

ನಾನು ಹೈಸ್ಮಿಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗೆ ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ನನ್ನ
ಮೇಲಿ ಆಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಗಿದ ವ್ಯಾಧಾಪ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು.
ಸಮಾಧಿಯ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್

ನೋಡುವ ಯೋಗ ಪಡೆದು ನಾನು ಹೇಳಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿವರ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೆನಷ್ಟೆ. ಒಮ್ಮೆ ಬಹಳ ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಕವೆನ್ನು ವಂತೆ ಅವರ ಶಾಂತಮಯ ಏತರಾಗ ಮುಖಿ ಮುದ್ರೆಯ ಪ್ರೋಟೋವನ್ನು ಮೆದಲಬಾರಿ ಏವೇಕಾಫ್ಯೂದಯ ಬೇಕ್ಕಿ ಹಬ್ಬಿದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಮುನಿಧರ್ಮದ ಏವರಣಿಯ ಒಂದು ಲೇಖಿಸಷ್ಟೂ ಇತ್ತು ಅದನ್ನು ಒದುತ್ತಾ ಒದುತ್ತಾ ನನ್ನ ಮಿಥಾತ್ತೆದ ಭ್ರಮೆ, ಭೂತ ಉಭ್ಯಾಷಣಗೊಂಡಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಜಾಗೃತಿಯ ಭಾವ ಮೂಡಿತ್ತು. ಕೇವಲ ಅವರ ಪ್ರೋಟೋ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಮುನಿಧರ್ಮದ ಪರಿಚಯ ಇಂತಹ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನನ್ನತ್ವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳಕು ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತೋ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು? ಒಂದು ಜೀವವನ್ನು ಅನಂತ ಸಂಸಾರದ ಯಾತನೆಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಿಡಿಸ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಂದು ಹಚ್ಚುವುದು ಮುರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮಣಿಲ್ಲದ ಉಪಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೇರು ಪರವತ ಸಮಾನ ಒಂಗಾರವನ್ನೇ ದಾನ ಮಾಡಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಗಟಿದ್ದು. ಆ ಮಹಾತ್ಮ ಅದೆಷ್ಟು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿದ್ದರೂ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ದೊಡ್ಡದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೃತ ಕೇವಲಿ ಭರ್ತುಭಾಷ್ಯಸ್ಥಾಮಿ ಸೆಂಫದ ಸೆಹಿತ ರೀಘ್ರಾ ಕ್ಷಾಮದ ನಿಮಿತ್ತ ದ್ವಿಷಣದತ್ತ ವಿಹಾರ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ದೇಹದ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರು ಅವರನ್ನು ಹೋಗಿರಲು ವ್ಯಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ವರದ ಬದ್ದವಾದ ಮುನಿ ಸಂಖ ಹೋರಬೇ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಬಹಳವಾಗಿ ನೊಂದುಕೊಂಡ ಶ್ರಾವಕರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೊರಡುತ್ತದೆ. “ಗುರುರ್ವಿಃ ಸರ್ವೇ ಭವಂತು ಪರಮ ಸ್ವಾಭಃ” ಸ್ವಾಮಿ! ನೀವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಪರಮಗಳಂತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಎವ್ಯೇ ಸಂಪತ್ತಿರಲಿ, ಎವ್ಯೇ ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯಗಳಿರಲಿ, ಮುಕ್ತಿ ತೋರುವ ಗುರುವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಸಾರ ಶಾಸ್ತ್ರ. ಆಭಾಯ ಶ್ರೀಯವರ ಸ್ವರಣ, ಪರೋಕ್ಷ ದರ್ಶನ, ಅವರ ವಾಜಯ ಶರವಣಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಈ ಗ್ರಂಥ ಪರಮೇಶ್ವರಾರ್ಥಿಗಿಂತೆ ಆಧ್ಯರಿಂದ ಅವರ ಜೀವನ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಈ ಗ್ರಂಥ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ನಿಧಿ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ ಆ ಪರಮ ಗುರುವನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ದರ್ಶನ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವರ ಅಮೃತವಾಸಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥಾಜ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸ್ವಾಧಾಯ ವಾಚನಾಗಿಗಳು, ನಿರಂತರ ನಡೆಯುತ್ತದೋ ಅಂತಹ ಮನೆ ಒಂದು ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಮಾನವಾಗಿತ್ತದೆ. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಿವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮನೆಯ ಮನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾನು ಧೃತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಮಹಾಪುರುಷನ ಜಾತಕೇ ಹಾಗ್ರಿತ್ತಿಂದು ಜೋತಿಖಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸ್ವಯಂ ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯಗಳಿಂದ ಪರಿಕ್ರಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೋ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೋ ಆ

ಮಹಾಯೋಗಿಯನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವವರ ಮತ್ತು ಅವರು ನಡೆದು ಹೋದ ದಾರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರು ಮಹಾಭೀಳಗಳ ಭಾಗ್ಯ ಸಂಪನ್ಮಾರ್ಗಿ ಬಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಅನೇಕವಂತಿ. ಅವರ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಸಾಧನೆ ವಿಷಯಕಾರಿಯೂ ನಗೌಫವೂ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಲ್ಪವ್ಯಕ್ತ ಸಮಾನವು ಆಗಿದೆ. ಅದರೇನು ಇಂದಿನ ಜನಾಗಿ ಅನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯ ದೇಶಿಯಂದ ದಿವಾಳಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಹೀನಮಾನವರಿಗೆ ಕಲ್ಪವ್ಯಕ್ತವೂ ನಿಸ್ಸಾರ ಒಣವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆತ ಭೌತಿಕತೆಯು ದೃಷ್ಟಿಗಳಾಗುವಿದು.

ಅವರ ವಿಶುದ್ಧ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾಧನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಅಭಿರುಚಿ ನನಗೆ ಬೆಳೆಯ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ಪರಂಗಳ ನಂತರ ಅವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು. ಪ್ರಯತ್ನ ಆರಂಭವಾಯಿಲು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಶ್ರದ್ಧಯಾದ ಅನನ್ಯಭಾವನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಪ್ರಸನ್ನರಾದ ಪೂಜ್ಯ ಆರ್ಕಣಿತ್ತೆ ಮಹಾರಾಜರು ಬೆಳ್ಳದ ಬಾಗೇವಾಡಿಯಂದ ಆ ಗ್ರಂಥ ತರಿಸಿಹೊಂಡು. ಅದರೇನು, ಹಿಂದಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಬರಿಯಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಭಿವಾಸಿತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಯಾವಾಗ ನಾನು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯಂದ ಆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸ್ವಾಧಾಯ ಮಾಡಲಾರಂಬಿಸಿದನ್ನೋ ಹಿಂದಿ ಭಾವೆಯೂ ಕನ್ನಡದವೇ ಹಂಗುರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು! ಆಭಾಯ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯನ್ನು ಯಾರು ಆತಿಕರು ಶ್ರದ್ಧೆ ಭಕ್ತಿಯಂದ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂತವರಿಗೆ ಪುನಭವದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವಿದ್ಯಾಗಳು ಸ್ವೀವರವಾಗುವಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಪ್ಯ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಕಾಯುವುದರಿಂದ ಆ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯ ಆಗಲೇ ಆಗ ಹತ್ತಿತ್ತು.

ನಾನು ಆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಒದುತ್ತಾ ಕೋದೆ. ಕ್ಷಣಿಕಣಿಪೂ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ಷಣಿ ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ನಿರ್ಣ್ಯಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ನವನವ್ಯೋನ್ನೇಶಿಶಾಲಿಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತ್ತು.

ನಾನಾ ಮಧುರ ಭಾವಗಳ ತರಂಗಗಳು ವಿಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡರಿಯದ ಹೊಸ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಹಂಟ್ಯು ಸಾಪುರಿ ಕಾಟವಿಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಗಳ ಜಂರುಖಾಟವಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಸುಂದರ ಬಂದುರ ಬದುಕಿನ ಹೊಂಗನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಆನಂದ, ಇಂತಹ ಸಂಹೋಡ ಇಂತಹ ಭಾವೇನಾದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತಾಗಿಬೇಕು. ಆಧ್ಯರಿಂದ ಇದನ್ನು ಅನುವಾದಮಾಡಿ ಬಿಡುಪುದು ಉಚಿತ ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರಿಸಿ, ಅನುವಾದಕ್ಕೆ ಉಸ್ತುಯಾದೆ. ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ನೀರು

ಹರಿದಂತ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗ ತೆಡಗಿತು. ಅನುವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮೇಲೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನನೇ ನಾನು ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ತಾತ್ತಾಲ ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಕ್ರತ್ಯಾಸಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಚಾರಗಳ ಭಾವ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಆ ಭಾವಾಂತರವೂ ಒಂದು ತಪಸ್ವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟತು. ಭಾವಾಂತರ ಅಕ್ಷರತ್ವ: ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಾಕ್ಯಗಳ ಭಾವವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೂಲಕ್ಕೆ ಅಪೆಚಾರವಾಗಿದೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಲೇಖ ಹಚ್ಚಿ ಸರಳವೂ ಸುಲಭವೂ ಆದ ಭಾವೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರಿಗಿಂದ ಕೇಳಿದ ಇನ್ನಿತರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಯಥಾವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಡಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಕ್ಕೆಯ ಆಗತ್ಯವಿಶ್ವೋ, ಲೇಖಕರು, ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕೀ ಬಿಟ್ಟ ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಯಥಾ ಸಂಭವ ಸೇರಿಸಿ ವಿವರ ವಿವರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಪ್ರತಿ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅಕ್ಷರ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಯೋತಿಂಜಿ ಕೊಂಡು ಅವರ ವಾರಗೆ ಸಮಾಧಾರಣೆಯ ಮಾನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರ ಬರುವಂತೆ ಶಬ್ದ ರಚನೆಯನ್ನು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹಲವು ಭಾರಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಭಾವಾ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥ, ಅನುವಾದ ಮತ್ತು ಸಂಪಾದನೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥದ ಪಠಿಯಬ್ಜಾಗಿರದೆ ಸಮಾನಾಂತರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕ್ಯಾಲಿಯಂತೆ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೂ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲ ಮರೆಯಲಾರೆ. ಅನುವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಆದು ಯಾಂತಿಕವಾಗಿ, ನಾನೂ ಗತಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಥಾ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರ ವಾರೆ ಆದ್ಯ ಮೇಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ನಾನು ಅವರೊಂದನೇಯೇ ಇದ್ದಂತೆ; ಅವರ ವಾರೊಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭಾವ ಸಮಾಧಿ ಹೋಂದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಂತಹ ಅನುಭವ ಉದ್ದೇಶ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆವಿಶ್ವ ಕಾರ್ಯ ಭಗವಾನ್ ಭಾಮುಖಲಿಯ ಸಹಸ್ರಮಾನ ಮಹಾಮಸ್ತಾಂತರಾಖ್ಯಾತೆ ಮುನ್ನವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಮಾಜದ ದೀಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥ ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಕ್ರತ್ಯಾಸಿ ಕೊಡಿತ್ತು.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಚಾರ ತೀಳಿದ ಗೊಮ್ಮೆಟಪಾಣಿಯ ಸಂಪಾದಕೀರಾದ ಶ್ರೀ ಅಶೋಕ ಕುಮಾರಾರವರು ಧಾರಾವಾಹಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದರು. ಒಹಳ ಸಂಕೇತದಿಂದಲೇ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿ ಎತ್ತಿಕೊಟ್ಟಿ. ಅವರು ಒಹಳ ಕರ್ವಣಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದವರು ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಂಥ ಹಿಡಿದು ಹಾಗೆಯೇ ವಾಪಸಾರದು. ನನಗೆ ಅಶ್ವಯಾವಾಯಿತು. ಅವರ ಹಣಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾತ್ಮಿಯ ನೀಗಿ ಕಾಣಿಸಿದವು. ವಿನೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ನೇರೆಡಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸ್ವರ್ಮೋಪವೇ ಬೇರೆ. ಪತ್ರಿಕಾ ಧರ್ಮವೇ ಬೇರೆ. ಜನಗಳ ರುಚಿ ಅಭಿರುಚಿಗಳೇ ಬೇರೆ. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪುದಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮು

ಧರ್ಮ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಇರಿಯಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತಿಪಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಏಪ್ಪ ಕಥಾರುಹಿಂದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕಾದುಬಳಿ ರುಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಂತು ಕೆಂತಾಗಿ ಕೆಳುಹಿಸಿದರೆ ಒಹಳ ಒಕ್ಕೆಯಿಡಿತ್ತೆಯ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಆದು ನನ್ನಂದಾಗಿದೆ ಕೇಳಿದ ವೇಂದರೆ ನಾನೋಬ್ಜು ಸಾಹಿತೆ ಅಲ್ಲ. ಒಬ್ಜು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅಪ್ಪೇ. ನಾನು ಏನೋನನ್ನು ಖುಷಿತಿಗಾಗಿ ಭಾವಾಂತರ ಮಾಡಿದ್ದನೆನೆನ್ನು ಅಪ್ಪೇ. ನನ್ನೋ ಮಾಡಲು ಹಚ್ಚಿರಲ್ಲ ಎಂದೆ ತುಸು ಜೋರಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ಅಪ್ಪೇ ಬೆದರದೆ ನನ್ನೋ ತಿರುಗಿ ಒಂದು ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿಬ್ಬಿರು. ಏಪ್ಪ ಹಾಗೆ ಬರೆಯಬಲ್ಲಿರುವುದು ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದೆ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದ್ದಿಗಿಂತೆ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ ಏಪ್ಪ ಬರೆಯುವರೆಯೇ ಬಿಡುವಿರೇಂದೆ ನನ್ನೋನೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬಾರಿತ್ತ ಬಕ್ಕವೇ ಧಾರಾವಾಹಿ ಆರಂಭವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಎಂದು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಿರುವೆ ಏನಾರುಹಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಸ್ವೀಕಾರ ಸಲುಗೊಂಡ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಾಯದೆ ಎದ್ದೇ ಹೊಗಿ ಬಿಟ್ಟರು.

ದಿನ ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಇದೇ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಕೆಂಡಿಗಾದೆ ಹೌಸ್ ಆರಂಭಿಸಲಿ. ಎಲ್ಲಿಂದ ಆರಂಭಿಸಲಿ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತ್ಯೇಗಲು ಭವತದರಂತೆ ಬೆದರಿಸಿಕೊಡಿದೆ. ದಲವಾರು ರೀತಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸ್ವಯಂ ನನಗೇ ಮುಂಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿದೆ ಹರಿದು ಹಾಕಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬರೆಯುವುದು ಹರಿದು ಹಾಕಿವುದು ನಡೆದಿತ್ತು. ಈ ನಂತರ ಪ್ರತಿ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕೊಂಡ ಬಂದಿತ್ತು. ನಂತರ ಒಂದು ಕಂತು ಬರೆದು ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತಿಗೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ಆದನ್ನು ನೇರಿಡಿ ಆವಕ್ಷ ಮುರಿ ಮುರಿದಶು. ಆಳದುಇದೆ ನಂಬಿಕ್ಕೊಂಡು ಹಾರಿ ಹೊಯ್ದು. ಸುಮ್ಮಿನೆ ಏಕೆ ಪೆಬಾಡಿಕೊಳ್ಳಿತ್ತೀರಿ. ಏನೇನೇ ಬರೆದು ಮಾನ ಕೆಳುಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಂತೆ ನನ್ನಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ನನಗೆ ಒಂದು ಒಕ್ಕೆಯ ಆರಂಭ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆಕ್ಷಮಿಡಿಸಿನಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕ್ಷೋಳಾಲ ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಂಪಾಟ ಮಾಡಿತು ಆದನ್ನು ಮೆತ್ತಗೆ ಆದುಮಿ ಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತಿಗೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ಹಸರು ನಿಜನ ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರು! ಗಾಡಿ ಚಲಿಸಲಾರಂಬಿಸಿತು. ಈ ರೀತಿ ಧಾರಾವಾಹಿ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗ ಭಾರವಾಹಿಯಾಗಿ ಗಜಗಭಾದಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬಿಡುಗಬೆಯಿತು.

— ನಾನು ಆಗ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಜನಸರ ಪ್ರಸಂಗಿಂದ. ಅವರು ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ಆಬಾಧಮಾಸ ವಾಪಸಾರಣೆ ಕ್ಷೋಳಿ ನನ್ನದು. ಅವರ ತಂದೆ ದೊಡ್ಡ ದೇಶಾಯ ಮನೆಹಂಡವರು ಅವರ ಗತ್ತು ಗೈರತ್ತು ಹೇಗೆಡ್ಡರಬಹುದೆಂಬ ಕ್ಷೋಳಿ ನನ್ನದು. ಈ ರೀತಿ ಘಾಳನೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುತ್ತು

ಕ್ರಾನೀಯ ಪುಸುರಿ ಹಾಕುತ್ವ ಕಥೆ ಅರಂಭಿಸದೆ. ಜನ ಒಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸಂಕೇತಪಟ್ಟರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಎರಡು ಮಹಿಳೆಗಳಿಗೆ ಬಾರಿತ್ತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬರುವಿಗಾಗಿ ಜನ ಮಂದಿಗಾಲಲ್ಲಿ ಎಂತು ನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಕ್ಷುದ್ರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಭಾರತದ ಭಾಗ್ಯ ತಾರೆಯಾಗಿ ಹಿಮಾಲಯದತ್ತರ್ಹೆ ಬೇಕಿದ ಮಹಾಯೋಗಿಯನ್ನೆಬ್ಬುವ ದಿವ್ಯ ಜೀವನ ಚರಿತ್ಯೆನ್ನ ಈ ಧಾರ್ಮಾಹಿ ಮುಲಕ ಮನೆ ಮಹಿಳೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಧನ್ಯತೆ ಪಡೆದೆ. ಶಾಂತಿಸಾಗಿರು ಯಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಜನ ಈ ಧಾರ್ಮಾಹಿಯಿಂದ ಅವರು ಪ್ರಮುಖರೇ, ನಮ್ಮ ಕ್ಷುದ್ರದ ಮುನಿಯೇ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತುಳಿದು ತಿರಾ ಆಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಈ ರೀತಿ ಬಾರಿತ್ತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಾಡಬಿಯೇ, ಕಥೆಯೇ ಅಗಿ, ಹಚ್ಚಿ ಹೀಗೆಲಾರದೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಇತಿಹಾಸಿಯಿಂಳಿಗೆ ಮುಡಿ ಬಂದಿತು. ಈ ಧಾರ್ಮಾಹಿ ಕೇವಲ ಘಟನೆಗೆ ಹಂದರವಾಗಿ ಬೇಕಿಯಂತೇ ಏನು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಂಗಳಮಯ ಉಪದೇಶವಾಗಿಲೀ ಅವರ ಅದ್ವುತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಚತುರಾವಾಗಿಲೀ, ಸೂಕ್ತ ತತ್ವಗಳ ಅನುಸಂಧಾನವಾಗಿಲೀ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಣಳು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾರಿತ್ತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಉಪದೇಶದ್ದೇ ಒಂದು ಸೇರಿಗೂ! ಅದೇ ಗ್ರಂಥದ ಜೀವಾಳ. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೇಡಲು ಅನುವಾದಕ್ಕೇ ತರಣಾರೋಹಿತು. ಅದ್ವರಿಂದ ಸಾರ್ವಜಿನಿಕ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥ ಹೇಗಾದರೂ ಮುದ್ರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭಾವ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತುಂಡಿಯುತ್ತಿತ್ತಾದರೂ ಕೆಡಲೇ ಅದು ಸತ್ಯಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮೌಲ್ಯ, ಅರಿತು ಅನೇಕ ಮುನಿಗಳು ಪ್ರಯುತ್ಸಿಸಿ ಹತಾರಾಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಸ್ವಯಂ ಸುಮೇರು ಬಂದ್ರೂ ದಿವಾಕರೋರವರು ಉತ್ತರದ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳೇದನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದು. ಘಲಕಾರಿಯಗಲಿಲ್ಲ. ಗಳಿಧಾರಾಬಾಯ ಹುಣ್ಣಿ ಸಾರರು ಒಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರಾದರೂ ಯಶಕಣಲ್ಲಿ. ಹಿಗೆ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆ ನನ್ನಿಂದ ಆಗದ ಕಾಯ್ದಾವೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈಚೆಲ್ಲಿ ಕೆಡುಬಿಟ್ಟೆ. ಅದರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಮುಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯ್ದು ಎಂದೂ ಅಂತಹ ಒಂದು ದಿನ ಆಗೇ ಆಡಿತೆಂದು ಆಶಾ ಕರಣ ಮುಡಿ ವಾಯಿವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಒಂದು ಒಕ್ಕಿಯ ದಿನ ಬಂದೇ ಬಂತು.

ತುಮಕೆರಿನ ನನ್ನ ಸಹೇಲಿರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ದೀಕ್ಷಾ ಉಮೇಶಾರವರು ನನ್ನಿಂದ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿ ಒಡಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿ, ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಧಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ಆಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟವಾಗುವವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವರೆಂದು ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು. ಈ ವಿಭಾರ ಚಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅನೇಕರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ದಾಸ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ದೀಕ್ಷಾರವರ ಸ್ವಾಧಾರ್ಯ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಗುರು ಭಕ್ತಿಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥದ

ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಲು ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿಯಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಬಾರುಕೇರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಹಾಕಣಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಾಗಿ ಈ ವಿಭಾರ ಅವರ ಕಿವಿಗಾಗಿದೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಸಹೇಲಿಗಳಿಂಡು ನಮ್ಮೀಡ ಎಷ್ಟಾಗಿಬಹುದು ಅಷ್ಟು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಉಂದ ಹಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಿಂದಿ. ಪೂರ್ಣ ನಾವು ಕೇಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೇಟಿಬಿಟ್ಟರು. ಅವರ ಮಾತಿನಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿತನಾಗಿ ಗ್ರಂಥ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಆಂತರಿಕ ಮುಂದೆ ಮದುವೆಗೆ ನೂರೆಂಱು ವಿಷ್ಣು ಎನ್ನುವರೆ ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರ ದೇವಾವಿಂದ ಮುದ್ರಣ ಕಾಯ್ದು ಕೊಟುತ್ತಾತ್ಮ ತೆರುತ್ತಾತ್ಮ ಸಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರ್ಹಿಯೇ ಮಹಾವೀರ ಜಯಿತಿಯೂ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಗಿ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮಹಾವೀರ ಜಯಿತಿಯ ಕಾಯ್ದುಕ್ರಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಬಿಡುಗಡೆ ಕಾಯ್ದುಕ್ರಮದ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮಗೆ ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಕೇಡುಪುದಾಗಿಯೂ ಮುದ್ರಣಕ್ಕು ಭರವಸೆ ಕೇಟಿರು. ಬಿಡುಗಡೆಯೂ ಆಗಿತ್ತು. ಅದರೆ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಮುದ್ರಣ ಮಾತ್ರ ಮುಗಿದು ಕಳಿಯಾಯಿತು. ಜನ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ನಿರಾಶರಾಗತೆಂಬಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೂ ಹೇಗೆಂಬ ಗ್ರಂಥ ಮುಗಿದು ಈಗ ಆಗತ್ಯ ಪ್ರಸ್ತರ ಸಮಾಜದ ಕ್ಕೆ ಸೇರಿಲಿದೆ.

ಈ ನಡುವೆ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಟಕೆಗೆ ಹೆಂಬುಜದ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ದೇವಂದ್ರಕೇರಿ ಸ್ವಾಮಿಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬಂದಿದೆ. ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮಹತ್ವ ಮನಂಡಿಯ ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ನಾನ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯುತ್ತಗಳು ಮುಗಿದಾದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಡೆಯಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಧನ ಸಹಾಯ ಪಡೆದರಾಯಿತೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರ್ಹಿಯೇ ಆಗತ್ಯವಿದ್ದ ಹಣ ಧಾಸಿಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹವಾಯಿತು. ಹಚ್ಚಿ ತೆಗೆದುಹಾಯೆನು ಮಾಡುವುದ್ದೀ ಅವರಂಥೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಡಲು ಸಿದ್ದಿರ್ದು. ಹೇಳಿಕೊಂಡಿಸಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಒಕ್ಕಿಯ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ದಾಸ ಮಾಡುವ ಅವಶಯ ಬದಿಗಳಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಯಾಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಂಬಲ್ಲ ಹೃದಯಿಗಳಾದ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಗಳವರು ಅನ್ನಾ ಭಾವಿಸಿದೇ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಹಕ್ಕು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಕಾಗಿ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಬರಣಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಈ ಮೊದಲೇ ಜ್ಞಾನೇಶವಾಸನ್ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳು ಕಾಗಾಲೆ ಈ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾಗಿ. ಆ ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನಾನೇ ಬರಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಮೂರನೆಯ ದಾಸ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯ ಬಾರುಕೇರಿ ಸ್ವಾಮಿಜಿಗಳವರು ಸಲಹೆ ಸಹಕಾರ ಕೇಡುತ್ತಾತ್ಮ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಬಿಡುಗಡೆ

ಮಾಡಿದ್ದರು ಮುದ್ರಣೆಯದನ್ನೂ ಅವರೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು ಇದು ಒಂದು ದಾಖಲೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಒಂದು ಹಣ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಭೇದೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಬಹುದು. ಇದು ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಶ್ನಕೆದ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ದಾನ ಕೊಡಲು ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊಳಬರೂ ಕೊಡದಿದ್ದರು ಎಷ್ಟೇ ಜನ! ತಾವಾಗಿಯೇ ಮನೆ ಭಾಗಿಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಪರೂ ಎಷ್ಟೇ ಜನ! ಕೆಲವರು ಬಲವಂತಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಭಕ್ತಿಯಂದ ಕೊಟ್ಟರು ಕೆಲವರಂತೂ ಒರಿಗಿಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಡಿಸಿಲ್ಲೇ ಕೊಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವವೂ ಅಯಿತು. ಎಲ್ಲಾಂದಲೂ ನಾವು ದಾನವನ್ನು ಸಮಾಭಾವದಿಂದ ಸ್ವಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ ಅವರೆಲ್ಲಾಗೂ ಜ್ಞಾನಾವರಣೆಯ ಕುರ್ತು ವಿಜರೆಯಾಗಲಿಂ ಎಂದು ಹಾರ್ಜಿಸುತ್ತುವೆ.

ಶ್ರವಣಬೆಳಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಜ್ಯ ಭಾರುಕೀರ್ತಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳವರ ಉಪಕಾರ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಆಗಿದೆ.

ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಿಸಬೇಕು ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಟಕೆಗೆ ಮೆದಲಿನಿಂದಲೂ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತರು. ಇದೆನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತ್ರ. ಬಹುವಾ: ಅವರ ಭರವಸೆ ಪ್ರೇರಣೆಪವಿಷ್ಠದಿದ್ದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ನನ್ನಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿದೆ ಗ್ರಂಥ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಅವರೇ ಮೆತ್ತು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಮಹಾವಿರ ಜಯಂತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ “ಶ್ರಾವಕ ರತ್ನ” ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರಧಾನ ಮಾಡಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಈ ಸಹೃದಯತೆಗೆ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುರುವಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಿಸಲು ನನ್ನರ್ವಿ ಕಟ್ಟಬಗೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರೇನೇ ನನಗೆ ಶ್ರಾವಕರತ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದು. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನೂ ಕಿರಿಟಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬಿ ಬಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅವರು ಮೇರಿಸಿದ ಒಂದು ನೈತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಷ್ಟೇ. ಆ ಮೇರಿಯನ್ನು ನಾನು ಮೇರಬಿಳಿಸಿದ ಏಕ್ವಾಡ ಇಷ್ಟೇ ಅವರು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟರಬೇಕು. ಅವರ ಆ ನಂಬಿಕೆಗೆ ನಾನು ಹುಡಿತಾ ಭಂಗಿತರಲಾರೆ. ಅವರ ನಿರ್ಣಯ ನಾನು ಹುಸಿ ಮಾಡಲಾರೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾನು ನನ್ನ ವಕ್ತೆತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಕೆಂಪ್ಲಿಕ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೇವಲ ಸಂತೋಷ ಸಂಭಾವನೆ ಮಾತ್ರ. ಬಹುದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಮಾತ್ರ. ಆದು ಒಂದು ಮಾದರಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಎಂದು ನಾನು

ತೋರಿಸಿಕೊಳೆದಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಯಾವಾಗ ಅಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಪೂರಂಭಿಸಿದ್ದೇ ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ನಾನು ಅವರು ನಡೆದು ಹೋದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅನುವ್ಯತ ಮಹಾಪ್ರತಿಜ್ಞನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾಗೇಂದೇ ಸಂಕಲ್ಪ ತೊಟ್ಟು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ಎವ್ವರ ಮಟ್ಟಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ನನ್ನ ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಭಾವನೆಗೆ ಅವರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಬಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟದೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮನ್ನ ಜಾಗೃತಿ ಮುಂದಿಸಿದೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಭಾವನೆಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಧನಗಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಪರೋಕ್ಷ ಪ್ರಚೋದನ ನೇಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಜ್ಯ ಶ್ರೀಗಳವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟರುವ ಈ ಶಂಖಭಾಗಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂತ ವಂದನಗಳು.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮೇರು ಚಂದ್ರ ದಿವಾಕರ್ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ನರಳಾಗಿ ಬಾಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಈ ಗ್ರಂಥ ಬರೆಯಲು ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯೇ ಅವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರೇಮ, ಜನವಾಣ ಸೇವ, ಅನನ್ಯಸದ್ಯಕ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ವಾರದ ನೀತಿಗಳ್ಟ ಮಂದಿರ ಪ್ರವೇಶ ಕಾನೂನಿನ ವಿರುದ್ಧ ಅವರ ಹೋರಾಟ, ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಿಪವರಾರು? ಅವರು ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ವಿದ್ವತ್ತಾಘಾಣ ಓರ್ಕೆ ಬರೆದು ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನವಾಣಯ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಜೀವಿತಯಲ್ಲಿ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟಿ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮೇರು ಚಂದ್ರ ದಿವಾಕರ್ ಒಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಗ್ರಂಥ ಬರೆಯದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಎಲೆಮರಿಯ ಕಾಯಿಯಂತೆ ಸಮಾಜದ ಕಣಿಗೆ ಬೀಳದೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವ್ಯಾದ್ಯ ಶ್ರೀಮಂತ ಜನವಾಣ ಸೇವಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ನಸೋಣ. ಸುಮಾರು ಲ್ಲಿ ವರ್ಷ ವಯಸ್ವಾಗಿರುವ ಸುಮೇರು ಚಂದ್ರ ದಿವಾಕರ್ ರವರಿಗೆ ಈ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಟಣೆಯಡೆ ಚಿಂತೆ. ತೀರ ಇತ್ತಿಜಿಗೆ ಈ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥದ ದರ್ಶನ ನನಗೆ ಎಂದು ಮಾಡಿಸುವಿರಿ ಎಂದು ವಿನಮ್ಯಾವಾಗಿ ಪತ್ರ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಗ್ರಂಥ ಭಕ್ತಿ ಆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೆ! ವ್ಯಾದ್ಯವ್ಯಾದಿದ ಹಣ್ಣಾಗಿರುವ ಆ ಹಿರಿಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಾಧಿ ಮರಣ ಆಗಲಿಂದು ಹಾರ್ಜಿಸೇಣ.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರುವ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ ಪವರ್ ಪ್ರೇಸ್, ಹಾಸನ ಇವರಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಬಾಹ್ಯ ಹೆದಿಕೆಯ ಹೊರಮೆನ್ನಲ್ಲಿ ಅಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಅಂದವಾದ ಮುಖ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಕಲಾಕಾರ ಶ್ರೀ ಪದ್ಮರಾಜ್, ಬಳ್ಳಪೇಟೆ ಇವರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಈ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪರೀಕ್ಷೆವಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾಗಳೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನೀವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು
ಉರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜ್ಯೇ ಜೆನೇಂದ್ರ,

ಶ್ರಾವಣ ಪೂರ್ಣಿಮೆ
೧೯-೮-೧೯೯೨.

ಶ್ರೀ ಜ. ಪದ್ಮರಾಜ್

ಜಿಂಂಡ ಕೊಟ್ಟಿ ದಾನಿಗಳು

१. ಪರಮ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಸ್ವಾಸ್ಥೀ ಬಾರುಕೆತ್ತಿ ಭಾಟ್ಪೂರಕ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗೆಳವರೆ, ಶ್ರವಣಬೆಳಗಳ.
२. H.B.ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಧರ್ಮವಚ್ಚಿ ಯೋಗವದ್ದು, ಸೌಮ್ಯ ವಿಜೇನ್ಸ್, ಹಾಸನ.
३. H.P. ವಜ್ರಪುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಧರ್ಮವಚ್ಚಿ ಶಾಂತರತ್ನ, H.P.ವಾಯಣಿ ಸನ್ಸ್, ಹಾಸನ.
४. H.A.ಶ್ರೀಮಂಧರ ಮತ್ತು ಅವರ ಧರ್ಮವಚ್ಚಿ ಅಂಜನಾ ನೇಮಿನಾಥ ಆಟೋಮೇಬ್ಯಾಲ್ಸ್, ಹಾಸನ.
५. K.N.ಧರಕೆಂದ್ರಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಧರ್ಮವಚ್ಚಿ ಗುಣಮಾಲ, ಎಕ್ಸ್‌ಜ್ಏ ಇನ್‌ಪೆಕ್ಟರ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
६. ಜಾಫರಜಿಯಾ ಜ್ಯೇನ್, ದಲ್ಲಿ.
७. ಗುಪ್ತದಾನ.

೧೦೦೧ ಕೊಟ್ಟಿ ದಾನಿಗಳು

೧. N.P. ವಿನೋದಮ್ಮೆ ಜಿನದತ್ಪ್ರ, ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ.
೨. B.ನೇಮಣಿ, ಅಸ್ಸೆಂಟ್ ಮ್ಹಾನೇಜರ್, B.E.M.L., ಬೆಂಗಳೂರು.
೩. ಆನಿಲಕಲಾ ಧರಕೇಂದ್ರಕುಮಾರ್, ವಿಜಯ ಬ್ರ್ಯಾಂಕ್, ದೆಲ್ಲಿ.
೪. ಪದ್ಮರಾಜಯ್ಯ, ಸಬ್ ಡಿವಿಜನಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ನಾಗಪುರ.
೫. ಸುನಂದಾ ಚಂದ್ರಪ್ರಭ, ಹಾಸನ.
೬. ನಾಗರತ್ನರಾಜು, ಮಾಡೆಲ್ ವಾಚ್ ಕಂ. ಹಾಸನ.
೭. ತನವಪ್ಪ ಯಶವಂತಪ್ಪ ಕೊಲ್ಲಾಪುರೆ, ಬೆಳಗಾಂ.
೮. H.N.ಪಾಠ್ಯನಾಥ್, ಹಾಸನ.
೯. ಜಯರತ್ನಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು, ಹಾಸನ.
೧೦. ವಿಜಯಮ್ಮೆ ಧರಕೇಂದ್ರಪ್ಪ, ಹಾಸನ.
೧೧. H.A. ನಾಗರಾಜು, ಮಹಾವಿರ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಕಂ., ಹಾಸನ.
೧೨. C.B. ಬಂಡಾರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.
೧೩. C.R. ನೇಮಿರಾಜ್, ತುಮಕೂರು.
೧೪. ಕಾಂತಮ್ಮೆ ನಾಗರಾಜು, ಹಾಸನ.
೧೫. ಶಾಂತಾ ಸನ್ತೃತಿ ಕುಮಾರ್, ತುಮಕೂರು.
೧೬. H.N. ಇಂದ್ರಕುಮಾರ್, ಹಾಸನ.
೧೭. D.R. ಶಹಾ, ಇಂದಿ.
೧೮. ಮಾಲತಿ ವರ್ಧಮಾನ, ತುಮಕೂರು.
೧೯. ಪೂನಂ ಉಮೇಶ್ ಗೋಟಡಕೆ, ತುಮಕೂರು.
೨೦. H.N. ನಾಗರಾಜು (ಬಾಬು), ಹಾಸನ.

ಪರಿವಿಡಿ

	ಅಧ್ಯಾಯ	ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ
ವಾತಾವರಣೆ	೧	೧
ಕೈಕೆ ಸ್ವತ್ತಿ	೨	೨೮
ವಾತಾವಾಲಾಪ	೩	೩೪
ಸಂಯಮ ಪಥ	೪	೪೨
ದಿಗಂಬರ ರಿಷ್ಯೈ	೫	೫೧
ಆಚಾರ್ಯ ಪದ	೬	೫೪
ಆರ್ಥಿಕ್ಯಾತ್ಮ	೭	೫೫
ಪ್ರಭಾವನ	೮	೫೬
ಭೂಪ್ರಣ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ	೯	೫೭
ಆಗಮ	೧೦	೫೮
ಪ್ರಕೀಳಣಕೆ	೧೧	೫೯
ಸದ್ರೇಖಿನ	೧೨	೬೦
ಪಾವನ ಸ್ವತ್ತಿ	೧೩	೬೧
ಶ್ರಮಣಿರ ಸಂಸ್ಕರಣೆ		
ವರ್ಧಮಾನಸಾರರು	೧೪	೬೨
ಆಚಾರ್ಯ ವೀರಸಾರರು	೧೫	೬೩
ನೇಮಿಸಾರರು	೧೬	೬೪
ಪಾಯಸಾರರು	೧೭	೬೫
ನಮಿಸಾರರು	೧೮	೬೬
ಆಚಾರ್ಯ ಅನಂತಕೀರ್ತಿ	೧೯	೬೭
ಭಾರತ ಗೌರವ ಆಚಾರ್ಯ ದೇಶಭೂಪ್ರಣ	೨೦	೬೮
ಅನ್ಯ ಭಕ್ತರ ಸಂಸ್ಕರಣೆ	೨೧	೬೯
ಕೃ. ಸದ್ಗುರುಸಾರರು	೨೨	೭೦
ಪಾಠ್ಯನಾಥ ಉಪಾಧ್ಯೈ	೨೩	೭೧
ಅಮರ ಸಂದೇಶ	೨೪	೭೨

ಸಮಪ್ರಕಾಶ

ಮಹಾಭಯಂಕರ ವಿಷಮು ವಿಷವಾದ ಮಿಥಾತ್ಮವನ್ನು
ವಮನ ಮೂಡಿ ತೆಲ್ಲಾಪ್ಲಬ್ಧಿಯ ಮಹಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿ ಸದಾ ಪ್ರತೀಕ್ಷೇ ಮಾಪುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ದೇಶಚಾರಿತ್ರ,
ಸಕಲಚಾರಿತ್ರಗಳನ್ನು ಯಾಥಾರ್ಥಿ ವಾಲಿಸುತ್ತಾ
ಸ್ವಸ್ವರೂಪಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಂಲಗ್ಂರಾಗಿರುವ ಅಸನ್ನ ಭವ್ಯ
ಜೀವರುಗಳ ಕರಕುಲಗಳಿಗೆ, ನನಗೂ ಚೋಧಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿಯಿಂದ
ಕೊಡಿದ ಆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮಾರ್ಗ ಭವಭವಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಲೀಂಬ
ಶುಭ ಕಾಮನೆಯೊಂದನೆ

ಸಹಮ್ ಸಮಿತಿ ಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

-- ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪದ್ಮರಾಜ್

వాతావరణ १

ಆತ್ಮ ವಿಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧ ಪರಮಾತ್ಮಾವಸ್ತೀಗೇರಲು, ಜ್ಯಾನ ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ, ತೀರ್ಥಾಂಕರ ಪರಮದೇವರು, ನಿಗಂಥಗುರು ಮತ್ತು ಅನೇಕಾಂತರು ಜನವಾಣಿಯ ಆರಾಧನೆ ಪರಮಾತ್ಮೆಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಗೃಹಸ್ಥರು ಆಹಂತರು, ನಿಗಂಥಗುರುಗಳು ಮತ್ತು ಜನವಾಣಿಯನ್ನು ಹೂಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಒಳನ್ ಸಂಹಾನದ ಈ ವಂಚಮು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯ ಉಪಲಬ್ಧಿಯ ಹೆತುವಾದ ಶ್ರುತಿ ಧ್ವನಿದ ಸಮಾರಾಧನೆಯ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸರ್ವಜ್ಞ ಜನೀಂದ್ರನನ್ನು ಮನೋ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಧ್ವನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ನಾಮ, ಸ್ತುತಿ, ನಿತ್ಯಪರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನಾಲಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೂಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಜನವಾಣಿಯು ಸಮಸ್ತ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಅವಾರ ಕರುಹೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಜನಶಾಸನದ ಬೆಳಕನ್ನು ಭವ್ಯ ಜೀವಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಎಷ್ಟುಳಂಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಿಗಂಥಗುರುಗಳ ದರ್ಶನ ಪರಮ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಿಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವರು ವಿಹಿತಿಸುವ ಭೂಮಿಯ ಅಣು ಅಣು ಕಣ ಕಣಗಳೂ ವರಿತ್ವವಂದು ತೆಂಬುಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ದಿಗೆಂಬರ ಯಿತಿಗಳು ಅಡಿ ಇಟ್ಟ ತಾಣ ಪ್ರಣಿಮಯ ತೀರ್ಥವಾಗುವುದೆನ್ನುವುದು ಶ್ರುತಾನುಭೂತವಾದ ವಿಚಾರ. ತೇಕ್ಕು ವಾಪ ಪ್ರಚುರತೆಯ ಈ ವಂಚಮು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಸಂಯುಕ್ತ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಕರಿಣಿಯಿರುವಾಗ ಸಮಸ್ತ ವಾಪಾಸವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹೂಡಿಸಿ ಶ್ರುತಿಯ ಮಹಾತ್ಮಾರೀ ದಿಗೆಂಬರ ಮುನಿಯಾಗಿ ಕಾಲವನ್ನು ಆತ್ಮ ಸಮಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಯಿಸುವುದು ಪ್ರಾಯಃ ಅಸಂಭವವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದಿಗೆಂಬರ ಜ್ಯೇಣ ಮುನಿಗಳ ದಶನವು ಶ್ರವಕರಿಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಲಭಿಸುವುದು ಮಲಭವಾಗಿತ್ತು. ಪರಜಹಾನ್ ಬಾದಶಾಹನ ಸಮಾಲಿನ ಕೆವಿ ಬನಾರಸೀದಾಸನ “ಅರ್ಥಕಥನಕ್ಕೆ” ನಿಂದ ತೀವ್ಯ ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದಿಗೆಂಬರ ಮುನಿಗಳ ದಶನವು ಅಂದು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯದಿಢ್ ಕಾರಣ, ಬನಾರಸೀದಾಸ ಕವಿಯು, ಚಂಡಭಾನು ಉದಯ ಕರಣ, ಸ್ವಾನ್ ಸೀಂಹ ಮುಂತಾದ ಸೈಟೆರ್ಪೋದಗ್ಗೆಡಿ ಒಂದು ಕೈರಂಡಿಯಲ್ಲಿ (ತಾತ್ಕಾಲಿಕ

ಎಂದೇ ದಿಗಂಬರ ಗುರು ಚರ್ಚೆ ತರ್ನಾ ಕಾರ್ಯಾ ಜಾನಾ
ಜೀರ್ಣ ಕರ್ತೃಪಾಠಾರ ರಿಂಗಾ ಜೀರ್ಣ ರಾಜ ವ್ಯಾಧಿ ಮಹಾನಾ
ರಚನೆ ಅಂತರ್ಭಾರ ಬಾರ ಕಬಿ ನಿಕ್ಕ ಕರ್ಮ ಜಂಪೋರ್
ತೇ ಸಾಧಾರಣೆ ಉರ್ಬಾ ಬಿಂಬಿ ಮಾರ್ಪಾತ್ರವು ವಾತಾಕ್ಷಾ ಹೀರ್.

ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಗಳ ಕರ್ಮವೆಂಬ ರೋಗಿಕ್ಕೆ ಭಾರೀ ವ್ಯಾಧಿ. ಅಂತಹ
ಸಾಧುಗಳು ತ್ವಾ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಲಸಿರಲಿಂದು ಸ್ವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಚರ್ಮಧರಾಲಿನ ಮುನಿಗಳ ಉತ್ಪರ ತಪತ್ಯಾಯ್. ಅವರ ಸಾಧನೆ ದ್ವಾರಾ ಏಲ್ಲವೂ
ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ್ನಿಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದೃಢಗೊಂಡಿದ್ದವು.

ಜ ಬಾಕ್ಷಿಕ್ಕಾರ ವಸ್ತುವಾಸ್ತಿರ್ ಗುರು ಮಹಾ ಮಹಾನಾ
ಹೀನ ಸರ್ವಾರ್ಥಿ ಮತ್ತಾ ಸರ್ವಾರ್ಥಿ ರಿಂಗಾ ಜಂಪೋ
ಮಾರ್ಪಾತ್ರ ಭಿಂಬಾ ಮಾರ್ಪಾತ್ರ ವಿಫ್ರಾನಾ ನಿರ್ಮಾಲಾ ಹೀರ್
ತೇ ಸಾಧಾರಣೆ ಉರ್ಬಾ ಬಿಂಬಿ ಮಾರ್ಪಾತ್ರ ವಾತಾಕ್ಷಾ ಹೀರ್

ಕಾಲದೋಷದಿಂದ ಶರೀರ ಶಕ್ತಿ, ಭ್ರಾಹ್ಮ ಶಕ್ತಿ, ಮಾನಸಿಕ ದ್ವಾರಾ ಮುಂತಾದವು
ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಅವರು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸುದ್ದಿಲ್ಲ. ಮುನಿಗಳಿಂದರೆ
ಅವರ ಕಲ್ಪನೆ ಕೇವಲ ಚರ್ಮಧರಾಲಿನ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
ಅಂತಹ ಮುನಿಗಳು ಎಂದಾದರೂ ದರ್ಶನ ಕೊಡಲಿ. ಆ ದಿನವೇ ವರ್ತಿತವಾದ
ದಿನವೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕಂಟರಾಗಿ ಚಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕರ್ಮ ಚಿರೋ ಭಂದರ್ ಬಿಂಬಿ ರಬ್ರಾ ಮಿಲ್ ಹ ವ ಮುನಿರಾಜ್
ಯಿಹಾ ಲಾರ್ ಮನರ ಕಬ್ರಾ ಪಲಂ ಮಾರ್ಪಾ ಸರ್ಬ ಹ ಸಾರ್ ಕಾಜ್
ಸಂಸಾರ್ ವಿವರ್ ವಿದೇಶ್ ಮಿ ಜಿ ಬಿನ್ ಕಾರ್ಕಾ ವೀರ್
ಕರಾರ್ ಮರ್ ಲರ್ ಬಿಂಬಿ ಕರ್ರಾ ಹ ವಾತಾಕ್ಷಾ ಹೀರ್.

ಈ ಮೇಲಿನ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಜಾತಕ
ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂತೆ ನಿರಿಕ್ಷಾಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಬಿರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಂಪು
ಪೂರ್ವಾಕ್ಷೇತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಂದು ಮನೋಹರ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ
ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹಿಂಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತೇಗುರು ಮರ್ ಮನ್ ವಾಸೋ ಚೀರ್ ಭವ್ರಾ ಜಲದಿ ಜಹಾಜ್
ಆರ್ ತೇರಾಹ್ ಪರ್ ತೊರಾಹ್ ಬಸ್ ಶೀ ವ್ಯಾಖಿರಾಚ್
ಮೋಹ ಮಹಾರಿಷಿ ಜಾನಾಕ್ ಜಾಂಡಿಬಿ ಸಬಾಗ್ರಾ ಬಾರ್
ಹೋಯ್ ದಿಗಂಬರ್ ಮನ್ ಬಿಂಬಿ ಆತಮ್ ಮಂದ್ ವಿಹಾರ್

ಭವ ಜಲಧಿಯಿಂದ ದಾಟಸಬಲ್ಲ ಪರಮಗುರು, ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಗಳಿಂದು
ಅವರ ದ್ವಾರಾದ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಭವ ಜಲದಿಯನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ಹಡಗಿದ್ದುಂತೆ
ಮುನಿಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. “ಮರ್ ಮನ್ ವಾಸೋ” ಎಂದು ಅವರನ್ನು
ಹೃದಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸದಾ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಂದು ರಚನೆಯಲ್ಲಿ
ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಷಾ ಭಾವನೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ವಾವಸ್ತ್ರ ದೀನ್ ದರ್ಪಾವ್ನೀ ಬಿರಸ್ ಜಲಧರ್ ಧಾರ್
ತರ್ ತಲ್ಲೊ ನಿವಾಸ ತಪ್ಸ ಯತಿ ಬಾಜ್ ಜಂಧುಭಾರ್
ವ ಗುರು ಚರ್ನಕೆಂ ಜಾಗ್ ಮ ತೇರಾ ಜಕ್
ಸೇ ರಾಜ್ ಮಾರ್ಪಾ ಮಸ್ ಕಾ ಚಂಪೋ ಭಂದರ್ ಮಾರ್ಗ ವಿಹಾರ್

ಪಂಚಮ ಕಾಲ

ಇಲ್ಲಿ ಆವರ ಕಲ್ಪನೆ ಪ್ರಸಾದ ಚತುರ್ಥ ಕಾಲಿನ ಮುನಿಗಳತ್ತವೇ ಹೇಳಬಹುದೆ. ಮುನಿಗಳನ್ನು ಮಳಗಾಲದಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ. ಚೋಗಾಲದಲ್ಲಿ ನದೀ ತೆರಗಳಲ್ಲಿ, ಬಿರು ಮಳಯು ಬೀಳುವಾಗಲು ಮುನಿಗಳು ಉಫ್ಪು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ಯಯಲ್ಲಿ ರುಪದನ್ನೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚತುರ್ಥಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಉಫ್ಪು ಚಯ್ಯೆ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾದರೂ ಹೀನ ಸಂಹನನದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಆಸಂಭವ. ಆಲ್ಲಿ ಕೆಕ್ಕಿಯ ಇಂದಿನ ಮುನಿಗಳ ಇತಿ ಮುತ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ಆವರಗಳಿಗೆ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತೆದ್ದರು. ಮುನಿಗಳಿಂದರೆ ಚತುರ್ಥ ಕಾಲಿನ ಉಫ್ಪು ತಪಶ್ಚಯ್ಯೆಯ ಮುನಿಗಳೇ ಎನ್ನುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾತ್ರ ಆವರಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿತು.

ಪಂಚಮ ಕಾಲ- ಆಧಿಕ ನಿಜರೆ

ಪಂಚಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀನ ಸಂಹನನದ (ಶರೀರ ಶಕ್ತಿ) ಕಾರಣ ಮುನಿಗಳು ಪುರ, ಸರಗ, ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಆಗಮವಾಣಿ ಬಹುಷಃ ಈ ಕವಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಾರದು. ಹಾಗೆಂಬ್ಯು ಈ ಮಾತು ಆವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ. ತಮ್ಮ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ವೃಕ್ಷ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಚಾರ್ಯ ದೇವ ಸೇನರು “ಭಾವ ಸಂಗ್ರಹ”ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಹಣಸ್ಯ ಗುಣೋವಯ ದ್ಯುತ್ಯಾಮ ಕಾಲಾಸ್ಯಂ ತವರಹಿತಿ
ಪ್ರರೋಜಾಯಾ ಗಾಮವಾಸ ಧಾರೀರ ಕರ್ಮೇ ರಿಯಾ ಜಾಯಾ
ಸಂಹಣಾಂ ಉಯಿಕ್ಷ್ಯಂ ಕಾವೇ ಸೇ ದ್ಯಾಸಾವೇ ಮಾಂಜೀ
ತಹಿತ ಧೀರಾ ಪುರಿಸಾ ಮಹಿಂಯ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾ ಉಚಿತಯ

ಈ ಪಂಚಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀನ ಸಂಹನನದಿಂದ ಮುನಿಗಳು ಪುರ, ಸರಗ, ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಆತ್ಮಂತ ಹೀನ ಶರೀರಕ ಶಕ್ತಿ, ದುಃಖಮ ಕಾಲದ ವಿವರ ಪರಿಸ್ಕಿತ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ವಿರತೆ ಇದ್ದರೂ ಧೀರ ಪುರುಷರು ಮಹಾವರಗಳ ಧಾರಕ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಶಿತ್ವಾಹಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವರಿಸಾ ಸಹಸ್ರೋ ಪುರಾ ಜಂ ಕಮ್ಮಂ ಹಣಯಿ ತೋ ಕಾಯೋ
ತಂ ಸಂ ವಹಿ ವರಿಸಿಕಾ ಹಣಾಂದ್ರಿಯ ಹೀಳಾ ಸಂಹಣಕೆ

ಉತ್ಪಾದ ಶರೀರ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಥ ಕಾಲಿನ ಮುನಿಗಳು ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷದ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ಮ ನಿಜರೆಯನ್ನು ಹೀನ ಸಂಹನನದ ಪಂಚಮ ಕಾಲದ ಮುನಿಗಳು ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲಿನ ಆಚಾರ್ಯರ ಆಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಹೀನ ಸಂಹನನದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಅಲೊಕ ಮನೋಬಿಲಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹೆತ್ತಿನ ಆಕಾರ ತಪ್ಪಿದರೂ ಜನಗಳ ಮುವಿ ನಿಸ್ತೇಜವಾಗುವವ್ಯಾ ಇಂದಿನವರ ಶರೀರ ದುರ್ಬಾಲ. ಆದರೆ ಹೀನದಿನ ವಚ್ಚಾಷಭನಾರಚ ಸಂಹನನಧಾರಿಗಳು ಆನೇಕ ಉಪವಾಸಗಳನ್ನು. ಉಪಸರ್ಗಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ದುರ್ಬಾಲ ಶರೀರದಿಂದಲೂ ಉಪಸರ್ಗ, ಉಪವಾಸಗಳ ವೇದನೆಯನ್ನು ಇಂದಿನ ಮುನಿಗಳು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಸಹಿಸುವುದರಿಂದ ಕರ್ಮ ನಿಜರೆ ಆತ್ಮಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲದ ಅಲ್ಲ ಸಂಯುಮಾ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಉತ್ಪಾದ ಸಂಯುದ್ಧ ದ್ವಾರಾತ್ಮಿಕ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಕೊಳ್ಳಬ್ಬಾರ್ಥಿತ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇವರಿಬ್ಬಾರ್ಥಿ ಎರಡನೆಯವನ ದಾನವೇ ಹೆಚ್ಚಿನದ್ದು. ಆದೇ ರೀತಿ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುನಿದ್ದೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂಯುದ್ಧ ಧಾರಕ ಮಾಡುವುದು ಕಡಿಮೆ ಚಮತ್ವಾರ್ಥಿಕ ಮಾತ್ರದ್ದು.

ಆಚಾರ್ಯ ವಾಮದೇವ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಪ್ರತಿ ದುಸಮೀ ಕಾಲೋ ನೀಚೆ ಸಂಹನನಾಶಯಾತ್ರೆ

ಸಂಜಾತಾ ಸಾರಗ್ರಾಮ ದೇಸವಾಸ ವಾಸಿನಾ

ನೀಚೆ ಸಂಹನನಾ ಕಾಲಿಂದುಸಹಕ್ಷಿ ಪರಮನಾ

ತಥಾವ ಸಂಯುದ್ಧ ಕ್ರಾಮಹಾವತಯರಂಧರಾ ಭಾವ ಸಂಗ್ರಹ

ಹೀನ ಸಂಹನನಿದೆ. ಕಾಲ ಭಯಂಕರವಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸು ಆತ್ಮಂತ ಚಂಚಲವಿದೆ. ಆದರೂ ಮಹಾವರದ ಭಾರವನ್ನು ಧಾರಕ ಮಾಡುವ ಸಕಲ ಸಂಯುದ್ಧ ಸತ್ಯರೂಪರು ಉಂಟಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾಲದ ಭಯಂಕರ ಶೈತ್ಯೇಷ್ವಗಳ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಚತುರ್ಥ ಕಾಲದಂತೆ ಸಹನ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಶರೀರ ಪಂಚರಿಂದ ಶೈತ್ಯವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೆಂದಿ ಮುಕ್ತಾಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಮುನಿ ದರ್ಶನದ ಆಭಾವ ಮತ್ತು ಸಂಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಕಲ್ಪನೆ.

ಹಿಂದ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳ ದರ್ಶನ ಅಸಂಭವವಾಗಿತ್ತು. ಅಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲ, ಉತ್ತರ ರಾಜಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಗೃಹಸ್ಥರು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಅಗ ತತ್ವಾರ್ಥ ಸೂತ್ರ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಾರು ಸೋತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಠಗತಮಾಡೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂತವರನ್ನು ಇಂದಿನ ಪ್ರಕಾಂಡ ವಿಧಾಯಂಸರ ಸಮಾನ ಗೌರವಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಸಗಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದೆಉವ ಮಹಾಪುರುಷರನ್ನು “ಬಾಯೋಜ” ಅಥವಾ “ಭಗವಾಜ್” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವರು ಪಾಪ ಭೀರುಗಳಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮುಕ್ತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಯಷಿ ಪ್ರಣೀತ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಲ್ಲ. ದೌತ್ಯ ರಾಮ್ ತನ್ನ (ಕ್ರಿಯಾಕೋಲಿಂಗಲ್) ಅರನೆಯ ಪ್ರತಿಮೆಯಾದ ರಾತ್ರಿ ಭೀಜನ ತ್ವಾಗದಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥರು ಮೌನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಅಭ್ಯವನ್ನು ದರ್ಶಾಯಾವ ಸಿಂಹಜಯಪರು ಹೀಗೆ ವಿಶೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅಭ್ಯ ಹೀಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ- ಭೀಜನ. ವಾಪಾರ ಮುಂತಾದ ವಿಕಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಬಾರದು. ಧರ್ಮಚಚ್ಚೆ ಮಾಡಲಿದ್ದ ಇಲ್ಲ (ರಾಜಕ ದರ್ಮ, ಪ್ರ. 248) ಆಗಮದ್ವಯಾಪ್ಯಾಯಿಂದ ಈ ಮಾತು ಅತಿರೇಕವ್ಯವಸ್ತುತ್ವದೆ. ಅರನೆ ಪ್ರತಿಮಾಧಾರಿ ವಂಶೀದ್ವಾರಕಾಂತಿನ್ ಸ್ವಸ್ತೀಯಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಗ ರಾತ್ರಿ ಮೌನ ಧಾರಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಆಗಮ ವಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಯಾ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಪದನೆಯ ಪ್ರತಿಮಾಧಾರಿ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತ್ವಾಗ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದ. ರಾತ್ರಿ ಗಮನಾಗಮನಗಳ ನಿರ್ವೇಧ ವಿಧಿಸಿದೆ.

ಈ ರಿತಿ ಸುಮಾರು ಮುನ್ಮೂರು ನಾನ್ಹೆರು ಪರ್ವತಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮುನಿ ಧರ್ಮಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಮಾತರಲಿ. ರಾಜಕ ಧರ್ಮಾಚರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಆಸ್ವಿವಾಗಿತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ವಿಳಿನೇ ಪ್ರತಿಮೆ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾದರೆ, ಅಂತಹ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಆಪಾರ ಹರ್ವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಕ್ಯತಿಮೆ, ಜಟಿಲತೆಯ ದುಷ್ಪಾಲಿದಲ್ಲಿ ಮುನಿ ಧರ್ಮಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಮಾತು ಅಸಂಭವವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸ್ವಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗುರು ಭಕ್ತ ಗೃಹಸ್ಥರು ವಿದೇಹ ಕ್ರಿತದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿರುವ ಸಾಧು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಪರೋಕ್ಷ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋಗಿರುವ ಸಾಧು ಸಂತರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೋ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕ್ರಿಂದಿಯಿಂದ ಪೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ

ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಯಮದ (ಮುನಿಧರ್ಮದ) ಬಗ್ಗೆ ಭಕ್ತ ಇತ್ತು. ಮುಮತೆ ಇತ್ತು, ಆದರೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಭಯದ ಭಾವವಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಯಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯವ ದ್ವಿಯಾವಣ್ಣ ಯಾರೂ ಕಲಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಿಷಯ ಲಂಪಟಪೂರ್ಣ ವಾತಾವರಣ

ಕಾಲ ಚಕ್ರ ಉರುಳತೆಡಗಿತ್ತು. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಉಪಾಜಿಕೆಡಗಿದಲ್ಲ. ವ್ಯಾಘಾನಿಕ ಅವಿಷ್ಯಾರ ಮೋಕ್ಷಕೋಡೆಯಕೆಡಗಿತ್ತು. ತಂತ್ರಯುಗದಿಂದ ಮಾನವನ ಬದುಕು ಯಂತ್ರ ಯುಗೆ ಸಂಕ್ರಮಣಗೊಳ್ಳತೆಡಗಿತ್ತು. ಸುಂದರವಾದ ಭೀಜನೀಷಭೀಜನ ವಸ್ತುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ಪೇಟಿಗಳು ರುಗ್ಣಾಗಿಸತೆಡಗಿದವು. ಸ್ವೀ ಪ್ರರುಷರು ಆಧುನಿಕ ಉದುಗೊಳಿಸಿಗೊಳ್ಳನ್ನು ತೆಂಬ್ಯು ಬೆಡಿಸಿಂದ ಓಡಾಡತೆಡಗಿದರು. ರೈಲು, ಮೋಟಾರು. ವಿಮಾನಯಾನಗಳಿಂದ ಬದುಕು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿತ್ತು. ದೂರಗಳು ಹತ್ತಿರವಾದವು. ಜನಗಳು ಹಚ್ಚಿ ಹಚ್ಚಿ ದೂರಯಾರಂಭಸಿದ ಭೀಜನೀಷಭೀಜನ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದು ಅಮೇರಿಕ ಪ್ರಮೇದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಾವ್ಯಯ ಮಾಡಲಾರಂಭಸಿದರು. ಮಾನವನ ಬದುಕು ಭೀಜ ಪ್ರಥಾನವಾಗೊಳಿಡಗಿತ್ತು. ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ವಯತ್ತಾತ್ಮಿಕತೆ ತಲೆದೋರಿತು. ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಸ್ವರವ್ಯತ್ತಿ, ಧಾರ್ಮಿಕತೆ, ಮರ್ಕಾಟ ಮನೋಭಾವ. ಹೀನಾಚರಣೆ ನಾಯಿ ಕೊಡಿಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲಾಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಕೆಡಗಿದವು. ಪರಂಪರಾಗತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು, ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರತಿವರ ಪಥದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೆಯಿಲ್ಲ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಆದ್ದಿ ಎಂದೇಲ್ಲಾ ಖೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವು. ಎಷ್ಟೂ ಜನ ಸುಧಾರಕರು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಉತ್ತಾಂತಿಯ ಮಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜನಾಂಗವನ್ನೇ ಅಧರ್ಮದ ಕಮರಿಗೆ ನೂಕಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಂತಹ ಏಬಿನ್ ಪರಿಸ್ವಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಪೂರಾತನ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹ ಹುಟ್ಟಿಕೊಡಗಿತ್ತು. ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ಪ್ರಭಾತದೊಡನೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಕೆಗ್ಗಿಲೀ ಸತತ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಈ ಸ್ವಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಸಂಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅನುರಾಗ ತೊರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಚಿತ್ರ, ಏಬಿತ್ರ, ನಾನಾ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಭೀಜವಸ್ತುಗಳು ಜನರ ಭಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂಪಿಸತೆಡಗಿದವು. ಜನ ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ ಅತ್ಯ ಅಪ್ರಾಗೆ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದು ಓಡತೆಡಗಿದರು. ಸಂಯಮವಂದರ ಜೀವನವನ್ನು ಬರಹ ಮಾಡುವ. ವ್ಯಾಘಾನಿಕಾಸುದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆದ್ದಿ ಎನ್ನವರೆಗೂ ಮಾನಸಿಕ ದಿವಾಳಿತನವನ್ನು ಜನಗಳು ತಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರು. ಇಂತಹ

ಅಪ್ರೇರ್ವ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಿತ್ಯಂತರ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿತ್ತುಂದಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಸಂಯುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನ ಉದ್ದ ಗೌರವ ಭಾವ ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಉದರ್ಥ ಮತ್ತು ಸದಾಚಾರದ ಮಾತುಗಳು ಕೇವಲ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯಗಳಾದವು. ಆಚಾರದಲ್ಲಿನಿದೆ? ಏಬಾರ ಒಳ್ಳೆಯದ್ವಾರ ತೀರಿತು. ಆದೇ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಎಂದೂ ವಾದ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿಕೊಂಡಿರು. ೩೦ತಹ ಏಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಚತುರ್ಧ ಕಾಲೀನ ಮಹಾಮುನಿಗಳ ಉಚ್ಚ ತಪಸ್ಸಿನ ಸ್ವಾತಿತ್ಯನ್ನ ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿ ತೋರಿಸಬಲ್ಲಿಂತಹ ಯುಗ ಪ್ರವರ್ತಕ ಮಹಾ ವಿಭಾಗಿತ್ಯ ಅವಿಭಾವ ಅದೀತೆಂದು ಯಾರು ಯೋಚಿಸಬಲ್ಲಿರು?

ನಿಶ್ಚಯ ಚಲ ಶಾಂತಿಯ ಸಾಗರ

ವೈದ್ಯಲಿಕ ವಿಳಾಕದ ಚಮತ್ವಾರ್ಥಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮೇಲಿಸುವ ಈ ವೈದ್ಯಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ, ಸುಮಾರು ಇಂ ವರ್ಷಗಳ (ಹಿಂದಿ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಗೆ) ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯಿಂದ (ಭವ್ಯಾತ್ಮರ) ಅಂತಹ ಕರಣದಲ್ಲಿ, ಅವರಿಂತ ಅನಂದದ ಹೊನಲನ್ನೇ ಹರಿಸುವ ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಅತ್ಯ ದಕ್ಷಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋನ ಮುನಿರೂಪದಲ್ಲಿ, ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಸಂಗತಿ ಒಮ್ಮೆ ಬೀಳಿಕೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಅವರ ತಪಸ್ಸು ಎಲ್ಲಾರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮುನಿಯು ಯಾವುದೇ ಕಾಳಿನಲ್ಲಿ ತಪತ್ವಯೈಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೂ, ಒಂದು ಸರ್ವ ಅವರ ಶಿರವನ್ನು ಬಳಸಿ ನತಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ಅದು ಅವರ ಶರೀರವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ವಗಳಿಂದ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಸುಗಂಧಭರಿತ ಚಂದನ ವ್ಯಕ್ತಿದಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮುನಿರಾಜನು ಸದ್ಗಂಧಗಳಿಂದ ಆಲಂಕೃತ ದೋಷ ನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಸರ್ವವು ಧ್ವನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಶರೀರವನ್ನು ಬಳಸಿರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಿಷ್ಠಂಪರಾಗಿ ಧ್ವನಮುದ್ಯಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದರೆಡು ಗಳಿಗಳ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿ ಆ ವಿಷಧರ ಅವರ ಶರೀರವನ್ನು ತೊರೆದು ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಸದಾ ಶಾಂತಿಯ ಸಾಗರವೇ ಆಗಿದ್ದರು.

ಈ ಏಬಾರ ಕಾಲ್ಯಾನಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ವೈರಾಣಿಕವಲ್ಲ. ಕಟ್ಟು ಕಥಯೂ ಅಲ್ಲ. ಉತ್ಸೈಕ್ಯಯ ಮಾತಂತ್ರ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಅನೇಕ ಸದ್ಗುಹ್ಯರು ತಮ್ಮ ಚರ್ಮ ಚಪ್ಪಿನಿಂದಲೇ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೃತ್ಯುವಿನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸರ್ವರಾಜನ ಆಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಣಿ ವಿಜಯಿಯಾದ ಅವಿಚಲಿತ ಧರ್ಮಧಾರೀ ಮಹಾಮುನಿಯ ಕೇತೇ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಹಧರ್ಮಿ

ಸಮುದಾಯವು ಅವಣಿನೀಯ ಅನಂದ, ವೇಮ ಮತ್ತು ಭರ್ತೀ ಹಾಗೂ ಸಮುಕಾಪ್ರಾವರ್ತಕ ಕೇಳಿತು. ಜನಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಭರಿತರಾದರು. ಚತುರ್ಧ ಕಾಲೀನ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನಯಿಸ ಗೋಚರಿಸುವಂತೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ ಆ ಪರಮ ತಪೋನಿಧಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿ, ಸಹ್ಯದರ್ಯನೂ ಪ್ರತಂಸಿಸಕೊಡಗಿದನು. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವ ಚಿತ್ರ ಯಾವಾಗ ಅಬ್ಜುಗಿ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿತೋ ಆಗ ಸಮಸ್ತ ಮಾನವ ವರ್ಗ ತನ್ನ ತನ್ನ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣಾಯಿದ ಸೀಮೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಆ ಶ್ರವಣರಾಜನನ್ನು ಅಕ್ಷಯಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸೇವಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆ ಮುನಿ ಮಹಾತ್ಮನ ಮುದ್ಯಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ರೋವ್ ಶಾಂತಿಯ ಚಂಡ್ರ ಕರಣಗಳು ಒಸರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ದರ್ಶನವೆಂದರೆ ಬಾಳನಲ್ಲಿ ಅಪ್ರೋವ್ ಶಾಂತಿಯ ಚಂದ್ರೋದಯವಾದಂತೆ! ಆ ಸಂತ ರಾಜನ ರೋಮ ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇರಣಗ್ರಾಹಿತಾಯಿಂದ ಜುಖಿ ಜುಖಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು! ಅವರ ಕಣ್ಣಗಳು ಅನಂತ ಶಾಂತಿಯ ಅಪ್ರೋವ್ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಪೂರ್ಣೀಂದುವಿನಂತೆ ಶಾಂತಿಯ ಸಲಿಲವನ್ನೇ ತೂರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ಮ್ಯಾದು ಮಧುರ ಮಂದಸ್ಯಿತ ಗಂಭೀರವಾಣಿ ತಾಯಿರುಳಿನ ಪ್ರತಿಯ ತನಿರಸದಂತೆ ಅಪ್ಪಾಯಿಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದೊಂದು ಶಬ್ದಗಳೂ ಅದ್ವೃತ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಿ ಹೃದಯದ ಹೊಲಸನ್ನು ತೋಳಿಯುವಾಗು ಹೃದಯ ಹೃದಯಗಳ ಗುಹೆಗ್ಗುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೋಗರೆದು ಜೀವನದಿಯಿಂತ ಹರಿದು ಮುಕ್ತಿ ಸಿಂಧುವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿತ್ತು!

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ವಿಳಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಿವಾಗಿ ತನ್ನ ವಿನಾಶದ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ಪರಿಗ್ರಹಗಳ ಬೆನ್ನಾಟ್ಟಿ ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ಮತಿಬ್ರವ್ಯ ಮಾನವ ಹೋಟಗೆ. ಸರ್ವವರಿಗ್ರಹಮುಕ್ತ ಮತ್ತು ಪರಿಷ್ಪಾಣ ಸ್ವಾವಲಂಭಿಯಾದ ಈ ಯೋಗಿರಾಜನು ಅಮರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅತ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾರದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಯಾರು ಆವಿನಾಶ, ಅಚ್ಯುತ ಅನಬ್ರಂಧಿತ ಸುಖಿ ಬಯಸುವರೋ ಅವರು ಅವರಿಗ್ರಹವಾದ ತಿಳಿ ನೀರಿನಿಂದ ಹೃದಯದ ಹೊಲಸನ್ನು ತೋಳಿಯಬೇಕು. ಅಂತವರ ಜೀವನ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಜೀವನ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಂತವರ ಬದುಕು ಮಹಾ ಮಾನವತ್ವದ ದಿಗಂತದತ್ತ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಭಾವಚಿತ್ರದ ಪ್ರಭಾವ

ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಅನೇಕ ಜನ ನೋಡಿ ಮಹಾ ವಿಸ್ತಿರಾದರು. ಹಿಂದೂ, ಮುಸ್ಲಿಮ್, ವಾರಸಿಯಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಜನಗಳೂ

ಹೊಂಡಾಡತೆಂದಿದರು. ಬಂಜಿ ಮತ್ತಮದೀಯ ಜಹಗೀರಿದಾರನಿಂದ ಈ ಉದ್ದಾರ ಹೊರಿತು. “ಇಹ! ಆ ಅತ್ಯಾ ಧನ್ಯ”. ಆವನು ಒಂದು ಕವನವನ್ನೇ ಹೊಸದು ಹೇಳತೆಂದಿದ. ಆದರ ಭಾವ ಹಿಗಿತ್ತು. “ದಿಗಂಬರತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಮಹಿಮೆನ್ನು ತೇವ ಇನ್ನಿಂದಿಲ್ಲ.” ಈ ಭಾವತಕ ನೋಡಿ ಸ್ಮಾರ್ತಿಗೆಂಂದ ಇನ್ನಿಂದಿಲ್ಲಬ್ಬಿ ತತ್ವವೇಮೆಯ ಮಾತುಗಳು ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮೆದವು. “ಶೈವ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಜೀವನವೆಂದರೆ ಈ ಮಹಾಪುರುಷನಾದು.”

ಯಾರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಿ ಹಿಂಸಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವರೋ ಅಂತವರು ಒಹು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆವರು ಯಾವ ಸಫಲತೆಯನ್ನೂ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪೊಳಟಯಂತರುವ ಇಂದಿಯ ಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವರೋ ಆವರೇ ಮಹಾಪುರುಷರು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಕಿಂಸ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ತನ್ನ ಆಹಂಕಾರವನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲುವರೋ ಆವರೇ ಮಹಾತ್ಮರು.

ಅಂತಹ ಶುಷ್ಣಿರಾಜನ ದರ್ಶನವು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಪ್ರಾಬ್ಲಿಯಾಯಿತು. ಆವರನ್ನು ಸುಳಿದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದರಿಂದಲೇ ಆವರ ಆಸಾಧಾರಣೆ ವೈಕ್ರಿತ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತಾಯಿವುದೆಂದು ಆಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆವರ ಸಮಸ್ತ ಕೇರಿಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗಲೇ ಪ್ರಕ್ರೀರ್ಕಿಂಧಾರಿಸಿ ಆವರು ತಪ್ಪಿಧ್ರ ಕಾಲದ ಮುನಿಯಂತೆ ವಂಚಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶ ಆಟರಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನುಭವಕ್ಕಿಂತಿತ್ತು. ಆವರೇ ಬಾರಿತ್ತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಮುಕ್ತಿಪಥ ಪುತಿತಾಮಾಹ. ಶೃಂಖಲಾರಾಜ. ಮುಕ್ತಮಾರ್ಗಾಗ್ರೇಸರ ಆಚಾರ್ಯ ಶಾಂತಿ ಸಾಗರರು!

ಲೋಕ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ

ಆವರ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಮಂಟ್ಪವುದಿಲ್ಲ? ಇದು ಆವಶ್ಯಕ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆವರ ಜೀವನ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಶಕ್ತಿಯ ಭಂಡಾರ. ಆವರ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಕಾಶ ಬೀರುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ ಆವರ ಉಜ್ಜಳ ಜೀವನವೇ ಸ್ವಯಂ ವ್ಯಾಕಾಶವಾಗಿದ್ದು. ಅನ್ವರಿಂದ ವ್ಯಾಕಾಶಸಲ್ಪದುವಂತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆವರ ಆಸಾಧಾರಣೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವ್ಯತಿಯಂದಕಳಿ ಅಭಿಂತಪೂರ್ವ ಮಹತ್ವವಿತ್ತು. ಆವರ ಜೀವನದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸಾಮಾಗ್ರಿಕ ಸಂಗ್ರಹ ಅಂಧವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ವಯಸ್ಸು ಆಗ ಆಷಾದ ಕ್ಷಮ್ಮ ಘಟ್ಟಗೆ ೧೦ ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆವರ ಬಾಲ್ಯ ಕಾಗೂ ಯೌವ್ಯನ ಕಾಲಗಳ ನಿಕಟವೆಗಳಾಗಿ ಸಿಗುವುದು ಕರಣವಿತ್ತು. ಆವರಾದರೋ ಮಹಾನ್ ತತ್ವಧರ್ಮವಿ

ಹೆಚ್ಚುಮಾನಿಗೆಂದಿರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆವರಿಂದಲೇ ಆ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಆಸೆ ತೀರಾನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತು.

ಲೋಕೋತ್ತರ ವೈಕ್ರಿತ್ಯ

ನಾನ್ ಇಂಜಿನೀ ಅಕ್ಷ್ಯೇಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು (ಹಿಂದಿ ಲೇಖಿಕರಾದ ಸುಮೇರುಚಂದ್ರ ದಿವಾಕರ್) ನನ್ನ ಸಹೇದರ ಪ್ರೇ. ಸುಶಿಲ್ ಪುಷ್ಪಾರ್ ದಿವಾಕರ್ ನೋಡನೆ ಬಾರಾಮತಿಯ ಉದ್ದಾನವನದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಆವರ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿದವು. ಆವರಿಂದ ಬಂದ ಉತ್ತರ ನಮ್ಮೆನ್ನು ದಿಂಬ್ಯೂ ದೆಗೊಳಿಸಿತು.

“ನಾವು ಈ ಕಾಲದ ಸಾಧುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವರು. ನಮ್ಮುದು ಕಡೆಯ ಕ್ರಮಾಂಕ. ಆದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬರುವ ಲಾಭವಾದರೂ ಏನು? ನಮ್ಮುದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ಮಾರ್ಥಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲ.”

ನಾನು ಹೇಳಿದೆ: “ಮಹರಾಜ್, ನೀವೇ ನಲ್ಕಿಸ್ತರು. ತಾವು ಸಾಧುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವರೋ. ಕೊನೆಯವರೋ ಎನ್ನುವುದು ನೋಡಿದವರಿಗೇ ತಿಳಿಯತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮುದು ಸಧ್ಯದ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು”

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು: “ಜನಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮು ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತು? ನಮ್ಮು ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು. ಮೂರು ಕಡಿಮೆ ಒಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮುದು ಅಂತಿಮ ಸಂಖ್ಯೆ.

ನಾನು ಹೇಳಿದೆ: “ಒಳ್ಳೆಯದು: ನಿಮ್ಮುದು ಸದ್ಯಂ ಗ್ರಹಣ ದೃಷ್ಟಿ. ಮೂರು ಕಡಿಮೆ ನವ ಕೋಟಿ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀವೊಬ್ಬರು. ನಿಜ. ಆದರೂ ನಿಮ್ಮು ಜೀವನ ವಿಚಾರ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಕಲ್ಪಣಕಾರಿ ಮತ್ತು ಬೋಧಪ್ರಧವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ?”

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು: “ದೊಡ್ಡ ಖುದ್ದಿಧಾರಿ ಮುನಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ದೂರೆಯದಿರುವಾಗಿ. ನಿಮ್ಮು ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಏನಾದೀತು? ನೀನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವರಿಂದು ತಿಳಿ. ಇಷ್ಟೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಹಂಚಿ ಹೇಳಿರಾರೆವೆ”

ಆವರ ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.

“ನಿನಗೆ ನಿಮ್ಮು ಆದೇಶವೇನೆಂದರೆ ನೀನು ನಿಮ್ಮು ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಬಾರದು”

ನಾನು ಹೇಳಿದೆ:

೧೨

ಚಾರಿತ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ

“ಮಹಾರಾಜಾ! ಇದು ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಂತ ಕರಣ ಆಳ್ಳಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಭಕ್ತಿಯ ಧ್ಯೋತಕವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಚರಿತ್ಯೆನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸೇವ ಮತ್ತು ಲೋಕಕ್ಕಿಂತ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನೇ ವೈತಿಬಂಧಿಸುತ್ತೀರಿ? ನಿಮಗಿಗೆ ಈ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಾಜ ಉತ್ತರಾದಿಗಳಿಂದ ಧರ್ಮ ವ್ಯಭಾವನೆ ಮಾಡಲು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದಿದೆ. ಒಂದು ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಸಮಾಜದ ಸದಿಚ್ಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಭಾರ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡಿದೆ”

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು:

“ನಿಮಗೆ ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಯಾವುದೂ ಬೇದವಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರಾದಿಗಳು ಬೇದಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಗೆಡಿಯಾರದಲ್ಲಿ ಹನ್ನರದು ಗಂಟೆಗೆ ಸ್ನಾನ ಶೇಷ ಸಮಯ ಉಳಿದೆ. ಸೂರ್ಯ ಮುಖಗೆ ಸ್ನಾನ ಕಾಲ ಬಾಕ ಇದೆ. ಈಗ ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಆತ್ಮ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಮತ್ತಾವುದೂ ಈಗ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ”

ನಾನು ಹೇಳಿದೆ:

“ಮಹಾರಾಜಾ! ತಾವು ನಿಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಪಾಣತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆನಿಂದ ಮುಗಿಬಿತವಾಗಿದೆಯೇ.”

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು:

“ನಿಮಗಿಗೆ ಈ ಪರಿಸರಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಗೆ. ಇನ್ನು ಮ್ಮೆ ದಿನ ಬದುಕಿರಲು ಸಾಧ್ಯ? ನಿಮಗೆ ಈತ್ತಿ ಪೂಜಾದಿಗಳ ಜಂಯಾಟ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನು ಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ವೃತಂಸೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರಿಯಬಾರದು”

ನಾನು ಹೇಳಿದೆ:

“ಮಹಾರಾಜಾ! ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ವೃತಂಸೆಯಿಂದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರಿದರೆ ಆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಚರಣ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವು. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ ವೈತಿತಿ ಉಂಟಾಗುವುದೋ ಆದು ತಮ್ಮ ದಿನ್ನ ಚತುರ್ಕೇ ಬಂದಿಲ್ಲ ಹೋ?”

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು:

“ನಾವು ಎಲ್ಲಾವನ್ನು ಹೇಳಿಯಾಗಿದೆ. ಈತ್ತಿ ಮೂನ-ಯತಸ್ಸು ಯಾವುದೂ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.”

ನಾವು ಕೊನಗೂ ಸೇರೆ ಹೇಳೆವು. ಆ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮನ ಮುಂದೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ನಿಮಗೆ ಶಬ್ದಗಳೇ ಬಿರದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದುವು. ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಸುಳಿಲ ಕುಮಾರನೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕ ವಿನಂತಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಸ್ವಾಹ ಏತರಾಗಿ ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಗಪೂಣ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ರುಚಿ ಉಂಟಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

ನಾವು ಆಂದೇ ಬೀಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಆಗಳ್ವಿತ್ತು. ನಾವು ಮೌನವಹಿಸಿ ಗುರುತರಣಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಮೇಲೆದ್ದೆವು. ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೇ ವಿಚಾರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳಿಟಂತೆ ಕೊರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು ಎನ್ನುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಯಾವ ತಿಮ್ಮಾನಕ್ಕೂ ಬರಲಾಗದೆ ಮನಸ್ಸು ಪಿಶಾಚಯಂತೆ ಶಿಳಿನ್ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಕ್ಷನೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಲ್ಲು. ಹೇಳಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನಾನು ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ಒದಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಪಡೆದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಒದಿಕೊಡಿದೆ. ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಯಾಷಾಂತರಂತೆ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿತ್ತು. “ಮಹಾಪುರುಷರ ಆಳ್ಳಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷ ಸಂಭಾದಲ್ಲಿ ವಿನಯವಾಗಿ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಾಣ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಭಾವಂಪಂಚಿಂದು” ಬರೆದಿತ್ತು. ನಾನು ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒದಿದೆ. ಆಸೆಯ ಚಿಗುರು ಕುಡಿಯೋಡೆಯೋಡಿತ್ತು. ಹಚ್ಚಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಾವಕಾರವಾಗಿ ಗಮನವಿಟ್ಟಿಂದ ಪಡೆದಿಗಿದೆ. “ನಿನು ಪೂಜ್ಯ ಪುರುಷರ ವೈಯಾವೃತ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರು. ನಿನ್ನ ಕವ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ವೈಯಾವೃತವನ್ನು ಅವರು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು. ಆ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಳ್ಳಿಯನ್ನು ವಿನಯವಾಗಿ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಅವರ ವೈಯಾವೃತ ಮುಂದುವರೆಸುವುದರಿಂದ ಅವರ ಆಳ್ಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ನಡೆದಂತಾದರೂ ಅದರ ಶ್ರೀಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು.

ಇದನ್ನು ಒದಿದ ನಂತರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳಿಯಲು. ಲೋಕೋತ್ತರ ಮಹಾವಿಭೂತಿ ಪುರುಷನ ಆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದಂತೆಯೂ ಆಗಬಾರದು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಇಟ್ಟಿಯೂ ಅಪೂರ್ವವಾಗಬಾರದು. ಅಂತಹೆಂದು ಮಧ್ಯವತ್ತಿ ಮಾರ್ಗೋವಾಯ ಸಿಕ್ಕಿ ನಿನಗೆ ಒಳಿಯದಾದಿತೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕೆಂದಿಗಿದೆ. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರಾದರೇ ಆಸಾಧಾರಣ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಯುಗ ಪುರುಷ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಯತ್ನ- ಅವಯವಗಳ ಲೊಕಾಬಾರಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯಿಂದ ಬಹು ಮೇಲೆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ವಿರಿದವರು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ

ವೃಕ್ಷಗಳ ಈ ಯತ್-ಅಪಯತಗಳ ಕಾಮನೆಗಳಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಕವಿ ಮಿಲ್ಟನ್ (Milton) ಕೇರ್ಲೆ ಕಾಮನೆ ಸತ್ಯರೂಪ ಅಂತಿಮ ದೊರ್ಬಳ್ಳೆ (Last infirmity of noble mind) ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ವೆಂದ್ರೀ ಮಹಾ ಪುರುಷರೂ ಈ ರೋಗದಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷ್ಟಕಿ ತಿಳಿಮಾತ್ರವೂ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಮ ಪೂಜಣಿಯ ವೃಕ್ಷಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳು ಮೌನಹಿನ್ನೆಂದು ಜನಹಿತ ಧ್ವಂಸಿಯಿಂದ ಆಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧವಾದಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ.

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಪರಿಶ್ರೇಷ್ಟ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಮೊದಲಾದೆ. ಆದೇ ನಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಿತ್ತು. ಮುನಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಸುವುದು ಸಾಧಾರಣ ಮಾತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ತ್ವರಿಸಿ ಅಂತಭಾಷ್ಯದಿಂದ ದಿಗಂಬರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅನುವಮ ಸೋಭಾಗ್ಯದ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಅನಂತ ಕಾಲೀನ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಇಂದಿಯ ಭೋಗಿತ್ತೆ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಭೋಗಿರೆದು ಹರಿಯುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಡೆದು ಮುಕ್ತಿಯತ್ತ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಿರುಗಿಸುವ ಅಸಮ ಸಾಹಸಿ ದಿಗಂಬರ ಮುನಿ! ಅತ್ಯಾನುಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

“ಇದು ಯಾವ ಅದ್ವೃತ ತಪದ ಪರಿವಾಕವೋ ಕಾಣೋ! ಮುನಿಗಳಾ ಸರ್ವ ಸ್ವತಂತ್ರದಿಂದ ವಿಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಾಗೋರವ ಪೂರ್ವಕ ಆಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಸದ್ಗುಣ ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಹಾಯದಲ್ಲಿ ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತವನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಅಂತಯಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ನಂತರ ಪರಮ ಶಾಂತಯುತ ಬಹಿಮೂರ್ಖಿತಯನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ ಹೀಗೂ ಹೇಳಿದೆ.....

“ಮಹಾಪುರುಷರ ವಿಷಯ ಸುಖಿ ತ್ವಾಗ ಅಮಾನುಷವಾದುದು. ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಚಂತೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಮ್ಮದ್ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಂಚಾಯ ಜೀವಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಆವರ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ಯಾಂತ ಅನುಕಂಪ ಪೂಜಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆವರ ಬುದ್ಧಿ ಪುರಾತತ ವಿಕಾಂತದ ಅಂಥಕಾರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸುವ ಸೌರ್ಯನಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗ ತಪಸ್ಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಅನುರಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ವೃಕ್ಷಕ್ಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಪಸ್ಸನ ಫಲವಲ್ಲ.

ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ

ಅಂತಹ ಪರಿಶ್ರೇಷ್ಟ ಆತ್ಮ ಪರಿಶ್ರದ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶರಾದ ಆಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀಯವರದ್ದು ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ಆಸಾಧಾರಣ ಆವೃತ್ಯಾಯ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಜೀವಕೆ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲಂಥೇ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆವರ ಅರ್ಥಿಕರ್ತವೆಂದು ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಅಹಿಸುವುದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮುಮ್ಮಣಿ ಜೀವನದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಉನ್ನತಿ ಬಯಸುವ ಪ್ರತಿ ಆತ್ಮನ ಉತ್ಸಾಹ ಈ ಉಭಾಯಿದಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧಿ ಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಯಾಹಿಸಿ ಆಧಿಸಂದರ್ಭ ಗ್ರಂಥದ ವಿಚಾರಣೆ ಕ್ಷಿಂತ್ಯು ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಸ್ವರೂಪದ ಈ ಗ್ರಂಥದ ನಿರ್ವಾಳಾತ್ಮಕ ವಿಶ್ವಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು. ಈ ಕಾರ್ಯ ಮುನಿಂದ ತಂದು ತಂದಾಚಾರ್ಯರ ನಿರ್ದೇಶನಕ್ಕಿ ಅನುಗ್ರಹಿತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಕಾರಣವಿನಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಾನ್ವಯವರೆಂಬುದಿಗೆ ಕಾರಣಗಳ ಉದ್ದ್ಯುದ ಆಭಾವವಾಗುವುದಿಲ್ಲಂಥೇ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಕಲ ಸಂಯುಕ್ತ ಸತ್ಯಫ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸೋಭಾಗ್ಯ ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಸುಲಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಂಯುಗಣನ್ನು ಸತ್ಯರಿಸುವುದು ಮುಮ್ಮಣಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮ್ಯಾನಾಗಿ ಹೋದೆ.

ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಆತ್ಯಾಂತ ವಿಶ್ರಾಂತ ಪರಿಣಿತಿಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಯಾವ ಆಲ್ಯ ಸಾಮಾಗ್ರಿ ದೇರಿತಿತ್ತೇ ಆದು ಆವರ ಬಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ತಯಾರಾವಾಯ ವಿಶ್ವಾ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಾಯಃ ಪ್ರಸಂಭವವಾಗಿತ್ತು. ಆವರಿಂದಲೇ ಹೇಳಿ ತೋಯುವುದು ಇನ್ನು ಕರಿಂಬಾಗಿತ್ತು. ಆವರ ರುಚಿ ಒಮ್ಮೊಂದೆಹಿಮ್ಮೀಗೇ ಅಂತಮುಖಿಯಾಗಿ ಆತ್ಮಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಚಂತನದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಿ ಹೊಳೆಸುವುದರಕ್ತಮೆ ವ್ಯಾಗ್ರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆವರು ಒಮ್ಮೆ ಕಾರ್ಡೀಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ನಿನು ಯಾವಾಗಿರಾದರೂ ಇಷ್ಟಿಸು ಮತ್ತು ನವೆದ್ದಿದನೆ ವಿಮ್ಮು ದಿನ ಇರಲು ಇಷ್ಟಿಸುವಯಂತೆ ಆಮ್ಲ ದಿನಪ್ರಾ ಇದ್ದು ಆತ್ಮ ಧ್ಯಾನ ಕ್ರಿಯೆ ಚಂತನಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿನಾದರೂ ಕೆಳುವುದಿದ್ದರೆ ಹೃದಯ ಇಷ್ಟಿ ಕ್ಷೇತ್ರ”

ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆವರ ಪ್ರಾಯ ಜೀವನದ ಆಪ್ಯಾವ ಘಟನೆಗಳ ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದ್ವೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಸಂದರ್ಭಾಚತವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಯಾದ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಂಕಲನೆಮಿಳಿಸುತ್ತಿರು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಯಕ್ಕೆ ಪಡೆತೆಂದಿರು.

ವಾದಿಭಾಸಿಂಹ ಸೂರಿಯವರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. “ಸ್ವಲ್ಪೇ ಅದರೂ ಅಮೃತಪಾನವರಮಾನಂದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ”

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಬಗ್ಗೆ ದೊರಿಯತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಲವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ನನಗೆ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಮೃತಪಾನದಂತೆ ಪರಮಾನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರಭಾತ

ಜ್ಯೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಕಾಶ ಹಾಗೂ ಉನ್ನತಿಯ ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನ ಸೂರ್ಯನ ಜಾಜ್ಞಲ್ಮಾನ ಏಚೆಮಾಲೆಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಮೇರಿಹಾಂಥಕಾರ ದೂರಮಾಡುವ ತೀರ್ಥಾಂಕರರು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮದಿಂದ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ನಿವಾಜಾದಿಂದ ಅದನ್ನು ಧರ್ಮ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರ ಧರ್ಮವನ್ನು ತತ್ವಾಮೃತದ ಪಾನ ಮಾಡಿ ಎತರಾಗ ರಸದಿಂದ ಸಮುದ್ರರಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ ಧರ್ಮದುರಂಥರಾದ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಶ್ವತ ತೀರ್ಥವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅಂತಹ ಮಹಾಭಾಷಣ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವಿಭಂಗಿಗಳಿಂದ ಪುನಿತವಾದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನರರತ್ನ ಆಚಾರ್ಯ ಶಾಂತಿಸಾಗರರ ಜನ್ಮ ಭೂಮಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಕನಾಕಪ್ರಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆ ಪಡೆಯಲು. ಭೋಜ ಗ್ರಾಮದ ಸಮೀವ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಮುಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಗುಲ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಆವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಕ್ರಮ ಸಂಪತ್ತು ೧೫೭೯ ಸ್ಥಾ ಗಳಿಗೆ ಬುಧುವಾರ ರಾತ್ರಿ ಅವರ ಜನ್ಮವಾಯಲು. ಆ ಸ್ಥಳ ಭೋಜ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದ್ದ ದರಿಂದ ಭೋಜ ಭೂಮಿಯೇ ಜನ್ಮ ಸ್ವರ್ಪಂದು ಪುಸ್ತಿಗೆ ಬಂತು. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀಯವರ ಮಾವನವರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಆ ಉರಿನ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಜನ್ಮದಿಂದ ಮಾವನ ಮನೆ ಪವಿತ್ರವಾಯಿಲು. ಈ ವಿಷಯ ನಮಗೆ ತಾ. ಗಳ ಸಮೇಂಬರ್ ಗಳಾರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಜೀವನವಾರೆ ತಿಳಿಯಲು ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಸ್ಥಾ ಗಳಿಗೆ ಪರಿಷಾಂಕಣ ಪರಮಾನಂದ ಅವರ ಜನ್ಮಗ್ರಾಮ ಎಲ್ಗುಲಕ್ಕೆ ಹೇಗೆಂದ್ರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಅವರ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ನಮಗೆ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆತ್ತದಂತೆ ಭಾಸಾಯಿಲು. ಅಲ್ಲಿಯ ಉದ್ದಾನವನದಲ್ಲಿ ಚಂದನಪ್ರಕ್ಕವನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿಲು. ಏಕೆಂದರೆ ಚಂದನಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಸದ್ಗುರಾನ್ವಿತ ಮಹಾತ್ಮನ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಚಂದನಪ್ರಕ್ಕದಿಂದಲೇ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿತ್ತು.

ಕುಲ ಪರಂಪರೆ

ಅವರ ಜನ್ಮ ದಕ್ಷತ್ವಿಯ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಅವರ ತಂದೆ ಭೀಮಗೌಡ ಪಾಟೀಲ. ತಾಯಿ ಸತ್ಯವತಿ. ಅವರು ಚತುರ್ಭಾ ಪಂಗಡದವರು. ಅವರ ಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹಾಪುರುಷರು ಹುಟ್ಟಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಮಹಾಪುರಾಣ ಕ್ಷತಿ ಭಗವಂತ್ಯಾಸಸೇನಾಚಾರ್ಯರ ಮರುದ ಭಾಟ್ಪಾರಕ ಜೀನಸೇನಸ್ವಾಮಿ ಚತುರ್ಭಾ ಜ್ಯೇಂದ್ರ ಪಂಗಡದ ಮಹಾಪುರುಷ.

ಸುಮಾರು ಮುನ್ದಿರು ವರ್ಷಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಧರ ಎಂಬ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಮುನಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಯ ಪೀಠಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಮಾಧಿ ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಕ್ಷಿವಾಟ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಈಗಲೂ ಅಮವಾಸ್ಯಯ ದಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳು ವಂದನಾರ್ಥ ಹೋಗಿ ಬಿರುವುದುಂಟು. ಅವರ ನಂತರ ನೇಮಿಗೊಂಡ, ಸಾತಗೊಂಡ (ಶಾಂತಿ ಸಾಗರರು) ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಮುನಿಗಳಾದರು.

ಯಾವ ಚತುರ್ಭಾ ಜ್ಯೇಂದ್ರಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯವರ ಜನ್ಮವಾಯಿತ್ತೇ ಆ ಕುಲದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪ್ರಭಾವಶಾಲೀ ರತ್ನತ್ಯಾಗಾರೀ ಹಾಗೂ ಏತರಾಗ ಶಾಸನದ ಪ್ರಭಾವಕ ನರರತ್ನ ಉತ್ಪನ್ನವಾದರು. ಆವರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಜಮೀನ್‌ರೂ ಪಾಟೀಲರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿರೂ ಅಕ್ಷಯ ಜಾಧರಣೀಯರಾಗಿ ಪರಿಹತರಲ್ಲಿ ಸದಾ ಆಸ್ತಕರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳವರ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಕುಲ ವಿಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸವ್ಯ ಪರಮಾನ್ವಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಸಜ್ಜಾತಿ ಇವರಿಗೆ ವಾಪ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸಜ್ಜಾತಿ, ಸದ್ಗುರಸ್ತು, ಪಾರಿವಾಪಕ, ಸುರೀಂದ್ರಪ್ರತ್ಯ ಸಾಮೂಢಿಕದ ಅರ್ಹಂತ್ಯ ಪರಮ ನಿವಾಣ ಇವೇ ಸಪ್ತ ಪರಮ ಸ್ವಾನಗಳು. ಸಂಸಾರ ತಟ ಸಮೀಪಸ್ಥ ಜೀವ ಕ್ಷಣಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕುಮವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಂಗಲಮಯ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಇವಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಯವರಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಮೂರು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಮಹಾಪುರಾಣದ ಪ್ರಕಾರ ಸಜ್ಜಾತಿ ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನುದಿಕ್ಷಾ ಧಾರಕಯೋಗ್ಯ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿವುದು. ತಂದೆಯ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕುಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿಯ ವಂಶಕ್ಕೆ ಜಾತಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ವಿಶುದ್ಧ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಾತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ವಿಶುದ್ಧ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಪುರಿಂದಲೇ ರತ್ನತ್ಯಾಗಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇನ ಜಾತಿ ವಂಶೀಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಮನುದಿಕ್ಷಾ ಕೊಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ವಂಶ ಶುದ್ಧಿಯೂ ಬಹು-

೯೮

ಬಾಂಗಳು

ಮುಕ್ಕಿ. ಆದು ದೊರಿಯುವುದು ಪ್ರಾಣವಂತ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಉದಿಪನಿಗೆ ಆದೆಂದೂ ಹಾಕ್ಕಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪರಿವಾರ

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವಂಗ ಆದಿಗೌಂಡ ದೇವಗೌಂಡ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಇಣ್ಣಂದಿರಿದ್ದರು. ಉಂಬಗೌಂಡ ಎಂಬ ತಮ್ಮನಿದ್ದು. ಕೃಷ್ಣಭಾಷ್ಯ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ತಂಗಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಶಾಂತ ಭಾವಕ್ಕಿ ಅನುರೂಪವಾಗಿ ಸಾಂಗೌಂಡ ಎಂದು ಕರೆಯತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರೇ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರತಿ ಅದ್ವಾರಿಂದ ಇವರು ರಕ್ತತ್ಯಾಗಳ ಆರಾಧಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯವರಾಗಿದ್ದರು.

ರಾಜವಂತ

ಇವರ ವಂತ ಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಪ್ರಾಣತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಭಾವವಿದೆ. ಯಾಫಾಥವಾಗಿ ಇವರ ಪೂರ್ವಜರು ರಾಜ್ಯದ್ವಾರಾಗಿದ್ದರು. ಹೀದಲು ಇವರ ಪೂರ್ವಜರಲ್ಲಿ ಪದ್ಯಗೌಂಡ ದೇಸಾಯಿ ಬೀಜಾಪ್ತರ ಜಲ್ಲಿಯ ಶಾಲಿಬಿಡಿ ಪ್ರದೇಶದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆನ್‌ರಾಜರಂತೆ ಇವರ ಮಾತ್ರಗೂ ಬಹಳ ಬೀಳಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಈಲ ಕಾಲನಂತರ ಬೆಂಫ್ರೆ ಭ್ರಾಂತಿ ಪ್ರಾಣ ಪುಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರನೇರಿವಾಹಕದ ಕುಪಥ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಇದರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ವಂತಪು ನಿದೋಷವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಒಡಕು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕೇಳಿ ಬಂದವು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಶೈಲಿಸಿರಾಗಿ ಆವರ ವಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರನೇರಿವಾಹಕ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಆ ಜನಗಳು ಬಾಷ್ಯಗೇ ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಒಮ್ಮೆ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮಕ್ಕಿಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರತ್ಯೇ ಬಂದಿತು. ನಮ್ಮ ವಂತದಲ್ಲಿ ಮೆದಲೆಂದೂ ಪ್ರನೇರಿವಾಹಕ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಕ್ಕ ಯಾರಾದರೂ ಇದನ್ನು ಸಿದ್ಧವಿಯ ತೆಲೆರಿಸಿದರೆ ನಾವು ಮುನಿಮಂದನ್ನು ಶ್ವಾಸ ತಿಕ್ತ ಪದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತುವೆ ಎಂದು ಸಾಂತಾಲ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಈ ಮುನಿದೀರ್ಲೀ ನಮ್ಮೀಂದ ಆತ್ಮಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಆಹಂಕಾರಾದಿ ಮಾನಸವರ್ವದಿಂದಲ್ಲ. ಇಶ್ವರ ವಂತದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದ ತ್ವರಣೆ ಕ್ವಾಕ್ರಿಯೇ ನಿಂಬಂಥ ದೀಕ್ಷೆ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಎಂದು ರಾಸ್ತುದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದರು.

ಸಂಗಮ ಭೂಮಿ

ಭೂರಜ ಗ್ರಾಮವು ದೊರಿಗಂಗಾ ಮತ್ತು ದೇವಗಂಗಾ ಎಂಬ ಎರಡು ನದಿಗಳ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಯಾವಾಗ ನಾವು ಆ ಎರಡು ನದಿಗಳ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ

ತಲ್ಲಿದಷ್ಟೇ ಆಗ ಆ ರಮ್ಮ ಮನೋಹರ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಎರಡೂ ನದಿಗಳು ಏನೋ ಒಂದು ವಿಶೇಷತೆಯ ಪ್ರತೀಕ ಇನ್ನಿಲ್ಲ. ದೇವಗಂಗಾ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಕೀರ್ತವಾದರೆ. ದೂರ್ಗಾಗಂಗಾ ಚಾರಿತ್ರದ ಸಂಕೀರ್ತ. ಆಚಾರ್ಯ ಶಾಂತಿಸಾರರ ಜೀವನವೂ ಇವರಿಗೆ ಸಂಗಮದಂತೆ. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಗಳ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಗಮವಾಗಿತ್ತು. ಆವರ ಜೀವನವೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತೇಧ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಇಶ್ವರ ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರಾಣಧಾರಿಗಳೂ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತೇಧ್ರದಲ್ಲಿ ಖಿಂದು ಪ್ರವೀಶಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡ ಜನ ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು. ನಡೆದ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಶ್ವರ ಅನುಷ್ಠಾನ ಸಂತರಾಜ ಶಾಂತಿ ಸಾಗರರ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಆವರ ಗುಣಾನುರಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಜಪಾರಿಯೂ ಒಂದು ಪರಿತ್ಯಕ್ತಿ ತೇಧ್ರವೇ ಹೋದು!

ಸದ್ಗುರು ರಾಸಿ

ಇಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಜ್ಞಶ್ರೀಯವರ ಬಾಲ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿದು ಬಂದವು. ಆವರ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಆಸಾಧಾರಣ ಗುಣಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆವರ ಪರಿವಾರ ಬಹಳ ಸುಮಿ. ಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಆವರಿಲ್ಲಾ ಆಪ್ತತಿಮ ಜನೇಂದ್ರ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೂ ಆವರ ಸ್ವರಣ ಶಕ್ತಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆವರ ತಮ್ಮ ಕಾಯಿ ಸತ್ಯವತಿಯಿಂದ ಸತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅನನ್ಯ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಣಾರ್ಥಿಕ ಶರ್ದಾಲ್ಯಾಧಾವವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆವರ ತಂದೆ ಮಹಾ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಉದಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಜ್ಞಶ್ರೀಯವರ ತಂದೆ ಭೀಮಗೌಂಡರಿಂದ ಗಂಭೀರತೆ ಮತ್ತು ಆಖಿಲ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡರು. ಇವರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಲ ಸಹಜ ವಿವೇಕವಿಹಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಇವರು ಲೋಕೋತ್ತರ ಮಹಾಪುರುಷರಾಗಿಲ್ಲರಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕಿಳ್ಳಂದಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ವರಿಂದ ಆವರ ಅಲೆಕ್ಕಿಕ ಬಾಲಕನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನರನಾರಿಯರ ಮನ್ಸಿಗೆ ಮತ್ತುಮ್ಮೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನೋಡುವವರು ಇವರ ಸೌಮ್ಯ ವದನಕ್ಕೆ ಸೊಡರೇ ಆರ್ಥಿಕತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಗುವನ್ನು ಮುದ್ದಿದೆಬೇಕೆಂಬ ಭಾವ ಎಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ದ್ವೇಷಗೊ ಮಹಿಮೆವಂತಿತ್ತು. ಇವರ ಕರೀರ ಆತ್ಮಂತ ನಿರ್ಯಾಗ. ಶಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ. ಮತ್ತು ಮಹಾದುರಕಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಇವನು ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕ ಬಿಡು ಎಂದು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕುಳಿತ್ವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದು. ಸಮುದ್ರ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಚಕ್ಷಂದಿನಿಂದಲೇ ಮೈಗಳಿಡಿ ಬೆಳಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯಾದರ ಸಮಾನ ಗಂಭೀರತೆ ಮತ್ತು

ఏవేక తుంబిత్తు. చక్కవనల్లియుడు దొడ్డుతనద మాతు కేఢ ఎల్లారూ బెరగాగుక్కిద్దరు.

ಪ್ರಸ್ತೀಯ ಪುಂಡ

ಅವರ ಪ್ರಘಟಿ ಆಸಾಧಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಏಕೇಕದ ಪ್ರಂಜದಂತಿದ್ದರು. ಬಾಲಸೂರ್ಯನಂತೆ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಸ್ತೋತ್ರಿಯನ್ನುಂಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೃಷಾಕರದರ್ದ ಪೂಣ ಸಾಧಿಸದೇ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳಿಂದ ರೂ ಅವರ ಆಸಾಧಾರಣ ಕ್ಷಯೀಪರಮ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಿಗೆ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ವಿಧಾಂಸರೂ ಚಿಕಿತ್ರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಂತಹ ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಯ ಉಪಾದಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಉಪಾದಿ (Degrees)ಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರೂ ಅವರ ಚರಣ ಸ್ನಾಧಿಗೆ ಬಂದು ಆತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸದಾಚಾರ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಭಾಲಂಕೃತವಾದ ಅವರ ಯಾಫಾಂ ಜೀವನ ಪರಿಮಳಯ್ತ್ವ ಕಮಲ ಪ್ರಪ್ರದಂತೆ ಕಮನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಕಮಲ ಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಯೂ ಅಂಟಿದ ನೀರ ಬಂದುವಿನಂತೆ ನೀರ್ ಪ್ರಾಗಿದ್ದರು.

ಭೋಡ ಗ್ರಂಥದ ವ್ಯಾಧ್ಯರಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಮಗ್ರಿ, ಸಂಗ್ರಹ

ಭೋಜ ಗ್ರಾಮದ ವ್ಯಾಧಿ ಜನಗಳಿಂದ ಯಾವ ಎಚಾರ ತಿಳಿದು ಬಂತೋ ಅದರಿಂದ ನಾನು ನಿಷ್ಪತ್ತಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅವರು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸರ್ವ ಶೈಕ್ಷ ಪರಿಕ್ಷೇಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದ ಮಹಾಪುರುಷರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ವಾಗಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣಗಳ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದ್ದಷ್ಟು. ವಿಭಾವಗುಣಗಳ ಲವರೇಶವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯರೂಪ ಜೀವನವು ಪ್ರಣಾಲೀಲ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂದಲೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಗ್ರಹವು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಮಹಾತ್ಮರ, ಸಾಧು-ಸಂತರ ಚರಣದ್ವಾರಾಯಿಂದ ಸದಾ ಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂದಾದರೂ ನಿಗ್ರಂಥ ಮುನಿರಾಜು ಇಲ್ಲವೇ ಮತ್ತಾರೇ ಮಹಾತ್ಮರು ಭೋಜ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಪದಾರ್ಥಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆತಿಥಿ ಸಂಭಿಖಾಗ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ತತ್ತ್ವರಾಜಾದ ಪ್ರಣಾಮತಿ ಮಾತೆ ಸತ್ಯವತಿಯ ಗ್ರಹವನ್ನ ವಾವನಗೇಳಸದೆ ಇರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಶ್ರದ್ಧೆ, ವಿವೇಕ, ವಿನಯ, ಏಷಟ್ಕೆನ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಂದನ ವನದ ವನಪುಮುಗಳಂತೆ ಸದಾ ತುಂಬಿದ್ದಷ್ಟು. ಸಾಧುಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮಹಾಯೋಗಿಯಾಗುವ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಣ ಮುನಿಗಳ ನಿಕಟಸಂಬಂಧ

ప్రాప్తియాగుక్కిద్దు దరింద భోలగడ దాస్కిదింద బిడిసిహిందు
మునియాగువ వ్యచల లాలసే మనస్సినల్లి ఉత్సున్వాగుక్కిత్తు. ధమ్మమాతే
సక్కపెతియు తన్న కీర్తియు కందనిగి తేఫ్ఫింకరర చిర్తె. మెలక్కాగామి
మహాపురుషర సాధనే. రత్నత్యయ ధమ్మద బగ్గే ఆనేక ఎబారగణన్న
అగిందాగ్గే తిథుస్తుద్దరు. ఆ మనయ వాతావరణపై ఆలర్శికవాద
ధామిచ మనోప్పుత్తయన్న వికారగొళిసువ సకల సామాగ్రిగణన్న
పడేదిత్తు. ఒందు సుసంగ్రహ పరివారదింద పరిపుత్రవాద వాతావరణపై
జీవనద మేలి హేరి ప్రభావ బీరబల్ల దేంబుదన్న భేటిజ భూమియల్ల,
స్థయం తిథుస్తుండంతాయితు.

ಉಚ್ಯು ಸಂಸ್ಕಾರದ ಪರಿವಾರ

సన్మానాలకు పేర్కొనుట కాదు అన్నమియ దిన. అందు ఆ వెళత గృహదల్లి, భైఱను మాదువ సదావకాశ ననగే దోరెతిత్తు. ఆ దిన నాను లవణారహిత ఆకార స్వీకరిస్తుండ్రు. నాను భైఱనక్క పురుత. హత్తురదల్లి మహరాజర సోదర సంబంధి భిమ పుషుర పురుతిద్దు. బాలక భిమనిగే నన్నంతేయే లవణారహిత ఆకార బడిస్తటిత్తు. ఆమ్మా ననగే లవణ చేటు ఎందు తాయియన్న చేడిద. ఆ క్షుణ ఆవన పక్కదల్లి శొత్తు గం వషా వయిస్తిన ఆ ముదుగన సమోదరి ఆణ్ణా నీను మునయాద మేలి లవణారహిత ఆకారపన్నే తేగెచుచ్చోబేకాగుత్తద్ద. ఆగ లవణపన్న హలో కేళబల్ల? ఎందు హేళదశు. ఆ మాతుగింన్న కేళ ననగే ఆశయించాయితు.

ಆ ಸಹೇದರ-ಸಹೇದರಿಯರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳ. ಆ ಪರಿವಾರದ ಉಚ್ಚ ಸಂಸ್ಕೃತ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಅ ಮೇಲೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಲ್ಲದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆ ಮೇ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರಂತಹ ದಿವ್ಯ ಜೀತನಕ್ಕೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಜೀವ್ಯ ಬಂಧು ಯಾರು ತಮ್ಮ ಇನ್ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುನ್ಸೀ ವರ್ಧಣಮಾನ ಸಾಗರಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನಡ್ರೋಪ ರತ್ನತ್ಯಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೇಹ ಅಂತಹ ದೇವಾಗೌಂಡ ವಾಟೀಲರೂ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗ ಸ್ವಿಫ್ಟ್‌ಯ ವಿಭಿನ್ನತೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ವರ್ಧಿಸುವ ಸಾಗರರನ್ನು ಕೈಲಾಜ್ಯಾಪ್ತರದ ಸಮೀಕ್ಷದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸೇ. ಈ ರಂದು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಆಗ ನನಗೆ ಅವಣಣೇಯ ಅನಂದವಾಯಿತು. ಅವರ ಶಾಂತಿ, ಸಂಯಮ, ಏರೆರಾಗಭಾವ, ದಶಕರಲ್ಲಿ ಅನಂದವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸುಹುಡ್ಡಿತ್ತು. ಅವರು ಆಚಾರ್ಯ ಶಾಂತಿ ಸಾಗರರಿಗಿಂತ ಇಂ

ವರ್ಷ ದೊಡ್ಡವರು. ಯಾವ ಮನಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂ ಪರಿತ್ಯಾಗಳು ನಿವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದವೋ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವವು ಈ ಎರಡು ಪುಟ್ಟಿ ಆಣ್ಣ-ತಂಗಿಯರ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ವೈಸಿದ್ದ ಏಮೂಂಸ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮಂಡನ ಏಶ್ವರ್ಯ ಮನಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಪಾರಿವಾಳಾದಿ ಸಂಧ್ಯೆ ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಿಸಬಿಲ್ಲ. ವಾಗಿದ್ದ ವೆಂಬುದು ಆಗ ನನಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಅದೇ ರೀತಿ ವಾತಾವರಣ ಸತ್ಯರಿಣಾಮದಿಂದ ಈ ಪುಟ್ಟಿ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಾವಗಳು ಅಂದಿನ್ನಿಲ್ಲವಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಯಾವ ಮನಯಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ವ್ಯತೀತಿಗೊಳಿಸಿದ್ದರೋ ಅದೇ ಮನಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಕ್ಕಿ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರ ಮನೋಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗ ಜೀವನದ ಅಪೂರ್ವ ವಿಚಾರಗಳು ರೂಪಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಾವ ಉನ್ನತ ವಿಚಾರಗಳು ದೇಶದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪುಟ್ಟಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ದೂರಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದವೋ ಅಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು ಈ ಉಚ್ಚಾರ ಪರಿವಾರದ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮಿಳಿಸಿದ್ದವಾಗಿದ್ದವು.

ಗಾಂಧಿಜಿಯ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಆವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಅಧಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಗಾಂಧಿಜಿ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಕಥೆಯಲ್ಲಿ “ನನ್ನ ತಂದೆ ಸತ್ಯ ಈಯ ಮತ್ತು ಉದಾರಿ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಬುಹು ದೊಡ್ಡ ಸಾಧ್ಯಿ ಸ್ವೀ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಭತ್ತವತೆ ಶಿವಾಚಿಯ ಜೀವನದ ಮೇಲೂ ಆವನ ತಾಯಿ ಜೀಜಾಬಾಯಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಇರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ಗಣತಂತ್ರದ ಮಾಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ. ಚಾಂಡಿಲಾಜೀಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದರೂ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಮಾತೆಯ ಪ್ರಭಾವವೆತ್ತೆಂದು ಸ್ವಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ವಲ್ಲಭಾಯಿಪಟೇಲರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಾಪುರುಷರ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಾಯಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸತ್ಯ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿವಾಗಿ ಮೂಡಿದೆ.

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಆವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಅಧಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಸನ್ ಗಳಿಗೆ ದತ್ತಲಕ್ಷಣ ಧರ್ಮದ ವರ್ವದಲ್ಲಿ ಪಲಬ್ರಾ ಸಗರದಲ್ಲಿ ಆವರೇ ತೋಸಿದ್ದರು.

“ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸತ್ಯವತೆ ಮಹಾನ್ ಧಾರ್ಮಿಕಭಾಗಿದ್ದಳು. ಆವಳು ಅವುಗಳ ಜೀವನದ ತೆಂಜಿಯ ದಿನ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಮಗೂ ಆಹಾರ ಕೊಡುವ ಯೋಗ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮುನಿ ಕಮಂಡಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾವು ಆವರೂಡನೆ ಬಹು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು.

“ದರೀಂದ ಚಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಮುನಿಯಾಗುವ ಬಯಕೆ ಬರುತ್ತೆಡಿಗೆಯಿಂತು.”

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೂ ಕೆಲವು ವಿಚಾರ ತೆಗೆಸಿದರು.

“.... ಆತ್ಮಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ. ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ. ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಶಾಲಿ ವೈಕ್ಕಿ. ಕ್ಷಾತ ತೇಜಸ್ಸಿನ ದೀಘನಿಲುವು. ಆವರು ಬಹುವಾಲು ಶಿವಾಚ ಮಹಾರಾಜನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರು ಇಂದ ವರ್ಷಗಳ ಏಕ ಭುಕ್ತ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ನಿಯಮ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಧರ್ಮಾರಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಸಾಫಾನವಾಗಿ ಸಮಾಧಿ ಮರಣ ಸಾಧಿಸಿದರೇ ಅದು ಮುನಿಗಳಿಗೂ ಆತ್ಮಂತ ದುರ್ಲಭವಾದುದು”

ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರೆಸಿದರು.

“ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದು ಸ್ವಿಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಹೇಳಿದರು. “ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸು. ಆವರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟು ನಾನು ಯಾವು ಸಮಾಧಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.” ಆಗ ನಾವು ಹೇಳಿದೆವೆ. “ನೀವು ನಿಯಮ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಸಲ್ಲೇಖಿನ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದಳ್ಳಾ?” ತಂದೆ ಹೇಳಿದರು. “ಈಗ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಜೀವಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವು ಸಲ್ಲೇಖಿನಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿಯಾದ ಧರ್ಮಾರಾಧನೆಯ ಕ್ರಮ ನಡೆದಿತ್ತು. ಒಂದು ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುನ್ನ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ಸಾಫಾನ ಪೂರ್ವಕ ಸ್ವಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಆವರ ಆತ್ಮ ಅಮರ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂದಿತು. ಆಗ ಆವರಿಗೆ ಸುಮಾರು ಈ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಸಮಾಧಿ ಮರಣವೂ ಕೇವಲ ಇಗಂಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿತ್ತು”

ಅಂತಹ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ನರರತ್ನ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಆಲೋಚಕ ಜೀವನ ತಿಗರೊಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ಷಾತ ರಿಯಾಗುವ ವೈಕ್ಕಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವದಂತೆ ಕರ್ಕಣ ಮತ್ತು ಪುಟಲತೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಹಜಹಾನ್ ತನ್ನ ಮಗ ಡೈರಂಗ ಜೀಬನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳಿಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಡೈರಂಗ ಜೀಬನ ಒಬ್ಬ ರಾಜ್ಯಾದಿತದ ಕಡೆಗೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆದು ನಿಷ್ಪಲವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಲ್ಯದ ಮಾನಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವೈಕ್ಕಿಯ ಭವಷ್ಯದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನಾಗಿತ್ತದೆ.

ಬಾಲಯೋಗಿ

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಬಾರಿತ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗುವವರಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಕೃತಿಗಳ ವಿಜಯ ಕಂಡು ಬರುತ್ತತ್ವ. ಆಗ ಅವರು ಬಾಲ ಯೋಗಿಯಂತಹೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಭೋಜ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅವರು ಪಡೆದರು. ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎತರಾಗಿ ಮಹಿಳೆಗಳಿಂದ ರಚಿಸಲಬ್ಬಿ ರತ್ನತ್ಯಯ ಧರ್ಮಯುಕ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ರೂಪದಲ್ಲಿತ್ತ. ಅನುಭವ ಜ್ಞಾನನ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿತ್ತ.

ಅನುಭವದ ಆಧಾರದಿಂದ ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವೂ, ನಿಶಿರಷ್ಟೂ, ಮಾರ್ಮಿಕವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರತಾಪ ರಾಜರುಗಳು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಂಗದಿಂದ ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿವುಂಟು. ವಿಶ್ವದ ಶೈವ ಸಂತ ಕವಿ ಕವಿರಂದಾಸನು ಯಾರಿಗೂ ತನ್ನ ಗುರುವಾಗುವ ಕವ್ಯ ಹೇಡಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮರು ಅನುಭವದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಮಹಿಳೆಗಳಿಗೆ ವಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಸ್ವರಣ ಮತ್ತು ಧಾರಣ ಶಕ್ತಿ ಅದ್ದುತ್ತವಾಗಿತ್ತ.

ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಏ ವರ್ಷದವರಾಗಿದ್ದಾಗೇ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಉ ವರ್ಷದ ಬಾಲಿಕೆಯೊಡನೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದ್ದರು. ದ್ಯುವಯೋಗದಿಂದ ಉ ಅಂಗಳೊಳೇ ಆ ಬಾಲಕಯ ವಿಯೋಗವಾಯಿತು. ಅವರೇ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದರು. “ನಾವು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಎಂದೂ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ.” ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಲ ವಿವಾಹ ಘಡ್ಟತ್ತಿ ಇತ್ತು. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಆತಿಕಯ ಮೇಹದಿಂದ ಹಾಲುಗಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಇಗೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ

ಯಾವಾಗ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಇ ವರ್ಷದವರಾದರೋ ಆಗ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾದರು. ಅವರು ವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ನಿಂಬ್ಯೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೂ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಂಗನ ಮೇಲಿನ ಆತಿಕಯ ವಾಕ್ಯಲ್ಯಾದಿದ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆಗ್ರಹ ಪಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು “ಇನ್ನೇಣಾದರೂ ನೀವು ಪ್ರಣಾ ಗ್ರಹ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದುವ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಿದರೆ ಮುನಿದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಬಿಡುವೆ” ಎಂದು ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದರು. ಆ ಭಯದಿಂದ ಮುಂದಂದೂ ವಿವಾಹದ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಪ್ರಣಾ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನಿದೋಽಜ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಶರೀರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದ್ವಾರಾಗಿಬ್ರುಹಿಂಡಿದ್ದರು.

ಅಸಮ ಶರೀರ ಬಲ

ಅವರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಗರಡೀ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಗ್ರಹಣ್ಯಾರಾಗಿದ್ದರು. ಎದುರು ಬಿದ್ದ ಪದಾರು ಜಂಗಳನ್ನೂ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಬೇರಿಸಿ ಬಿಡುವ ಚಾಕಚಕ್ತ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತ. ಅವರು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಪಟ್ಟಿ ಹಾಕೆ ಹಿಡಿದರೆಂದರೆ, ಗೆಲ್ಲಿ ವುದಿರಲಿ. ಆ ಪಟ್ಟಿನಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದೇ ದುಸ್ತರವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ವಜ್ರಮುಷಿ ಪಟ್ಟಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇದುರಾಳಗಳು ಭಯ ವಿಕೃಲರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಶರೀರ ಉಳಿನಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತ.

ತ್ಯಾಗದ ಅಂಶರು

ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, “ಮಹರಾಜರೇ! ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವೇರಾಗ್ರಭಾವ ಯಾವಾಗ ಉತ್ತನ್ನವಾಯಿತು?”

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು:

“ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ವೇರಾಗ್ರದ ಭಾವವಿತ್ತ. ಇಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ನಿರ್ಬಂಧ ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಾವ ಮಾಡಬೇಡಿತು. ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮುನಿಗಳೂ ಚಕ್ತಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.”

ತಂದೆಯ ಆಳ್ಜೀ

ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಮುನಿ ದೀಕ್ಷೆ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೂ. ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಮುನಿಗಳು ಆಗಿದ್ದು ಮಾಡಿ?

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು:

“ನಮ್ಮ ಮೆಲೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಆಧಿಕ ಷ್ಟೋತ್ರ ಇತ್ತ. ನಾನು ಬಿದುಕರುವರಿಗೂ ನೀನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಧರ್ಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರು. ನೀನು ಗ್ರಹತಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂಕ್ಷೇಪವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಂದಿಕ್ಕೆ

ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು. ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರತನು ತಂದೆಗೆ ಸಂಕ್ಷೇತ ಉತ್ಸನ್ಮಾದಭಾರದು. ಆಧ್ಯರಿಂದ ತಂದೆಯ ಅಗ್ರಹಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಮನಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೂ ನಾವು ಗೃಹಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಂತ ಉದಾಶನೇರಿದ್ದೇವು. ಯಾವೇದೇ ಲೋಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ರುಚಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.”

ಪೂರ್ವಜರ ಭೂಮಿ ಕನಾಟಿಕೆ

ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರೂಡನೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಿವಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲ್ಮೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ವಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಸೌಭಾಗ್ಯವಣಾತ್ ಆವರು ಆಗ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು:

“ನಮ್ಮ ವರ್ಣತಜರು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಟೀಲ ಗ್ರಾಮದ ರಕ್ಷಕ. ಆವನಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದೆ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರಿಗೆ ಅಧಿಕವಾದ ಗೋರವಿತ್ತು. ಮನಿಗಳಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯಲ್ಪಿತ್ತು. ಮೆದಲು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಕನಾಟಿಕದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನ ಭಯದಿಂದ ಬೋಜಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಮಹಾರಾಜಾ! ನೀವು ವಾಪಾರವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು.

“ನಾವು ಬಟ್ಟಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನುಡಿಯುವ ಪವ್ಯತಿ ನಮ್ಮ ಲೈತ್ತು. ಆನ್ಯಾಯ ಅನೇತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವು.”

ನಾನು ಕೇಳಿದೆ:

“ಮಹಾರಾಜಾ! ವಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಮುಖುಗುರ್ತಿತ್ತೇ?

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು.

“ನಮಗೆ ಧರ್ಮ ಧ್ವನಿ ಏನಿಂದಿಂದ ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಮನಸ್ಸು ಮುಖುಗುರ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ವಾಪಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವು.

ನಾನು ಕೇಳಿದೆ:

“ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?”

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು.

“ಮನಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೊರ ಹೋಗುವ ಭಾವ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನವಾಗುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಆಧ್ಯರಿಂದ ನಾವು ಉದಾಹಿಸಿ ಭಾವದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವು.